

Miercuri la amiază a avut loc o ședință largită a Consiliului General A.R.L.U.S., sub președinția acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele A.R.L.U.S.-ului.

În cadrul ședinței, acad. I. Murgulescu, ministrul învățământului, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., a prezentat proiectul planului de desfășurare a Lunii prieteniei romino-sovietice din acest an.

Tov. Octav Livezeanu, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., a înfățișat ordinea de zi a celui de-al 4-lea Congres A.R.L.U.S.

Cele două proiecte au fost supuse dezbaterii Consiliului General A.R.L.U.S.

La discuții au luat parte tovarășii: L. Răutu, M. Roșianu, prof. univ. Gh. C. Stere, C. Paraschescu-Bălăceanu și alții.

Încheiere a luat cuvântul tov. Gh. Apostol, prim-secretar al C.C. al P.M.R.

Consiliul General a aprobat planul de desfășurare a Lunii prieteniei romino-sovietice (7 octombrie - 7 noiembrie 1955) și ordinea de zi a celui de-al 4-lea Congres A.R.L.U.S., care va avea loc în zilele de 7 și 8 octombrie la București.

Consfătuire cu secretarii comitetelor regionale și raionale A.R.L.U.S.

În ziua de 22 septembrie a.c. a avut loc la București consfătuirea cu secretarii comitetelor regionale și raionale A.R.L.U.S.

Consfătuirea a dezbătut probleme legate de sărbătorirea Lunii prieteniei romino-sovietice precum și pregătirile pentru cel de al 4-lea Congres A.R.L.U.S.

În cadrul consfătuirii au fost prezentate referate cu privire la măsurile luate de organizațiile A.R.L.U.S. în vederea unei temei-

ce pregătiri a manifestărilor din cadrul Lunii prieteniei romino-sovietice. La discuții s-au înscris numeroși participanți.

Lucrările consfătuirii au subliniat necesitatea ca în cadrul manifestărilor ce vor avea loc cu prilejul Lunii prieteniei și a Congresului să se înfățișeze larg, alături de bogata realitate sovietică, succesele obținute de poporul nostru datorită însușirii și aplicării în toate domeniile de activitate a înaintatei experiențe a oamenilor sovietici.

Zile de septembrie

Despărțirile sînt triste. Ele fac să se strîngă inima și să apară lacrimi în ochii celor care pleacă, dar mai ales în al celor care rămîn. La sfîrșitul lui august, am asistat la o despărțire care impresiona profund, însă nu prin tristețe.

Pe peronul Gării de Nord era ația lume, încît cu greu te puteai urca în tren. Plecau studenții romîni la studii în U.R.S.S., și părinții, rudele, prietenii lineau cu orice preț să-i pe-treacă pînă la gară.

Mai erau doar cîteva minute pînă la plecarea trenului, dar discuțiile continuau cu voioșie. Un băiat ținea mîna unei fete. Avea ea multe sădăspun, dar parcă uitase tot. Zîmbea și repeta mereu: — Să-mi scrii auzi? — Să-mi scrii!

Nici el era mai puțin emoționat, și-ți spunea: La anul îmi dau diploma și cînd mă întorc... N-am auzit cea spus mai departe, dar după expresia de fețieră care s-a întipărit pe fața feței, am înțeles cam ce se va întîmpla cînd el își va lua diploma de inginer și se va întoarce acasă.

Rideau, gumeau, vorbeau toți deodată. Fără să vrea am întors capul către o femeie de lîngă mine, cea care vorbea. Era o femeie în vîrstă, cu capul acoperit de o basma neagră. Ea era singura care cu greu își stăpînea lacrimile.

Bine, măică, n-avea grîu, o lînistea băiatul, și cînd îi văzu ochii umezi, adăugă: — Păi, parcă nu așa ne jui vorba...

Nu-i nimic, Vasilică, astea sînt lacrimi de bucurie — spusese bătrîna. Cînd trenul se puse în mișcare, o pădure de mîini s-a ridicat, fluturînd buchețe de flori. Un student aruncă buchetul său celor de pe peron. Gestul prînse și atîta timp cît trenul trecea prin gară, florile celor de pe peron zburau în tren, iar ale celor din tren, pe peron. Niciodată n-am văzut o despărțire mai veselă. După plecarea trenului, multă vreme am rămas la geam. Nu-mi țesau din mîntie chipul și vorbele bătrînei: „Acestea sînt lacrimi de bucurie...”

„După o plăcută călătorie de două zile și două nopți, trenul nostru s-a apropiat de Moscova. Ultimii kilometri ne-au părut cei mai lungi.

Și Moscova ne-a apărut în fața ochilor în toată măreția și strălucirea ei, plină de lumină și veselie, și ne-a primit alii de prieteni, înci ne-a făcut să regretăm și mai puternic cît studiile noastre se apropie de sfîrșit.

În septembrie, O zi frumoasă, plină de soare. Străzile Moscovei s-au umplut de mulțimea zgomotoasă a școlărilor. Mulți dintre ei sînt întovărași de părinți, care îndreaptă ba jundățele și gulerasele fetelor, ba ghiozdanele băieților. Aceșți micuși sînt cei mai tineri cetățeni ai Uniunii Sovietice.

Cu forțe noi, merg la primele lecții studenții. Și în auditoriile Universității Lomonosov e zarvă mare. Aici s-au adunat tineri — reprezentanți ai 59 naționalități. Toți cunoscuții noștri

ILEANA ARDELEANU Moscova

Helicoptere deasupra taigăi

Sumbră, tăcută, inaccesibilă, taigaua se întinde în depresiunea Vest-Siberiană pe o distanță de sute de kilometri. Numai oamenii neînfricați se încumetă să se aventureze în aceste ținuiri, să înfrunte fiarele sălbatice, să străbată cele mai mari mlaștini de pe glob! Ce ascunde acest pămînt în ascunsurile sale? Ce bogății uriașe? Petrol? Cărbune? Bauxită? Aceste întrebări au frîmțat multă vreme pe geologii sovietici. Însă taigaua tăcea, păzînd cu strînicie tainele sale de nepătruns.

Tehnica nouă, perfecționată, a venit în ajutorul cercetătorilor neînfricați. În prezent, în regiunea cursului mijlociu al râului Obi lucrează o mare expediție a Institutului de cercetări științifice în domeniul geozicilor. De cîteva luni, această expediție este deservită de un grup de helicoptere Mi-4. Cu ajutorul lor, geologii pătrund acolo unde n-a călcat niciodată picior de om.

Helicopterul zboară jos de tot, ațîngînd aproape frunzișul copacilor. Pilotul Nikolai Lukacov confirmă în discuțiile aparatelor de măsurat cu titlularul stabil pe hartă. Prin geamul cabinei se zăresc mai multe lacuri: este locul unde vor fi efectuate lucrări gravimetrice. Pilotul micșorează viteza și helicopterul aterizează pe o câmpie mică, presărată din belșug

cu coacăză. Geofizicienii coboară, luînd cu ei aparatele de măsurat. Tînărul inginer Listov, tehnicienii operatori Demenko și Ribakov caută să folosească fiecare clipă. Astfel, în cursul unei zile ei reușesc să „prelucreze” pînă la 500 km pătrați din această taigă de nestrăbătut. Desorei, terenul miștinuos nu este propice a terizării. Atunci geofizicienii coboară pe pămînt — din helicopterele care rămîine suspendat în aer — pe o scară specială.

Helicopterele au schimbat radical condițiile de muncă ale geologilor-cercetători. În trecut, pentru lucrări gravimetrice era necesar cel puțin un an de zile de muncă încordată, iar în prezent ele se fac într-o săptămînă. Pentru efectuarea acestor lucrări erau necesare de sute de specialiști și muncitori, pe cînd acum, cîteva zeci de oameni pot face cu ușurință față sarcinilor. Costul lucrărilor a scăzut simțitor. Viața geologilor de asemenea s-a îmbunătățit. Membrii expediției nu mai locuiesc în corturi, ci în așezări bine amenajate. În fiecare dimineață pleacă la muncă cu helicopterele, iar seara se întorc acasă. Și cînd plăcere simte un geolog cînd, înlocuindu-se acasă, poate citi un ziar proaspăt, o carte interesantă sau să vizioneze un film nou!

Helicopterele au schimbat radical condițiile de muncă ale geologilor-cercetători. În trecut, pentru lucrări gravimetrice era necesar cel puțin un an de zile de muncă încordată, iar în prezent ele se fac într-o săptămînă. Pentru efectuarea acestor lucrări erau necesare de sute de specialiști și muncitori, pe cînd acum, cîteva zeci de oameni pot face cu ușurință față sarcinilor. Costul lucrărilor a scăzut simțitor. Viața geologilor de asemenea s-a îmbunătățit. Membrii expediției nu mai locuiesc în corturi, ci în așezări bine amenajate. În fiecare dimineață pleacă la muncă cu helicopterele, iar seara se întorc acasă. Și cînd plăcere simte un geolog cînd, înlocuindu-se acasă, poate citi un ziar proaspăt, o carte interesantă sau să vizioneze un film nou!

Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

VEAC NOU

Organ al Consiliului General A.R.L.U.S.

ANUL XI Nr. 38

VINERI 23 SEPTEMBRIE 1955

4 PAGINI, 25 BANI

Dragoste fierbinte pentru poporul romîn

Delegația agricolă sovietică compusă din tovarășii F. I. Dubkoveți, A. A. Berezovski, N. S. Korobkin și S. S. Prăksin a avut fericirea să viziteze aproape toate regiunile minunatei noastre țări — România.

În drum spre marile regiuni industriale Ploiești, Stalin, Timișoara, Cluj, am văzut peisaje fermecătoare.

Am văzut de asemenea fertile întinderi pe care nu poți să cuprinzi cu ochii lanurile de porumb. Am cunoscut munca admirabilului pomicultor Palocsay. Am fost înconjurat de amabilitatea tov. V. Gligor, directorul Institutului de cercetări zootehnice și locțiitorul ministrului Agriculturii și Silviculturii care ne-a înfățișat bogata stațiune experimentală zootehnică din Slobozia.

Mulțumită grijii deosebite a conducătorilor Partidului Muncitoresc Român și Guvernului Republicii Populare Romîne, am avut posibilitatea ca, în perioada scurte noastre vizite, să stăm de vorbă cu conducătorii de gospodării agricole colective și de stat și cu specialiștii în agricultură, care ne-au împărtășit, cu multă plăcere, din marea lor experiență în cultivarea porumbului și ne-au ascultat și pe noi cu multă atenție.

După această călătorie de neuitat, noi, oameni simpli sovietici, plecăm cu impresii minunate.

În călătoria pe care am făcut-o și ziua, și noaptea, și dimineața, și seara, am avut posibilitatea să vedem lanurile de porumb ce se întind pe întreg cuprinsul țării. Ne-am convins că și țărani muncitori individuali și colectivizii și lucrătorii de la gospodăriile de stat și chiar locuitorii orașelor cultivă cu mare dragoste această plantă-minune. La rîndul lui, porumbul, recunoscut pentru munca depusă, a atins înălțimi de pînă la trei metri și, îndeosebi soiul de porumb „Bărăgan” are știuleți de proporții uriașe.

Am cunoscut viața civilizată și plină de bucurii a orașelor. Am văzut marile construcții din țară, am văzut minunatul monument al colaborării frățești, Podul

Vineri 18 septembrie au părăsit Capitala, întorcîndu-se în U.R.S.S., membrii delegației de specialiști sovietici din domeniul agriculturii, care ne-au vizitat țara. Din delegație au făcut parte Serghei Stepanovici Prăksin, candidat în științele agricole, locțiitor al directorului Institutului de cercetări științifice pentru cereale din zona fără cernoziom a U.R.S.S., conducătorul delegației, Aleksei Aleksandrovici Berezovski, candidat în științele agricole, șeful secției tehnologia furajelor din Institutul unional de cercetări pentru furajarea animalelor, Feodor Ivanovici Dubkoveți, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., Erou al Muncii Socialiste, președintele colhozului „Cuceririle lui Octombrie” din regiunea „Cerkasii” R.S.S. Ucraineană și Nikolai Sotrovnicov Korobkin, inginer șef din secția de proiectări tip de la Institutul de stat pentru proiectarea construcțiilor industriale și agricole.

Oaspeții sovietici ne-au trimis la plecare un cuvînt de bun răsas, pe care îl publicăm mai jos.

„Vineri 18 septembrie au părăsit Capitala, întorcîndu-se în U.R.S.S., membrii delegației de specialiști sovietici din domeniul agriculturii, care ne-au vizitat țara. Din delegație au făcut parte Serghei Stepanovici Prăksin, candidat în științele agricole, locțiitor al directorului Institutului de cercetări științifice pentru cereale din zona fără cernoziom a U.R.S.S., conducătorul delegației, Aleksei Aleksandrovici Berezovski, candidat în științele agricole, șeful secției tehnologia furajelor din Institutul unional de cercetări pentru furajarea animalelor, Feodor Ivanovici Dubkoveți, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., Erou al Muncii Socialiste, președintele colhozului „Cuceririle lui Octombrie” din regiunea „Cerkasii” R.S.S. Ucraineană și Nikolai Sotrovnicov Korobkin, inginer șef din secția de proiectări tip de la Institutul de stat pentru proiectarea construcțiilor industriale și agricole.

Oaspeții sovietici ne-au trimis la plecare un cuvînt de bun răsas, pe care îl publicăm mai jos.

„Vineri 18 septembrie au părăsit Capitala, întorcîndu-se în U.R.S.S., membrii delegației de specialiști sovietici din domeniul agriculturii, care ne-au vizitat țara. Din delegație au făcut parte Serghei Stepanovici Prăksin, candidat în științele agricole, locțiitor al directorului Institutului de cercetări științifice pentru cereale din zona fără cernoziom a U.R.S.S., conducătorul delegației, Aleksei Aleksandrovici Berezovski, candidat în științele agricole, șeful secției tehnologia furajelor din Institutul unional de cercetări pentru furajarea animalelor, Feodor Ivanovici Dubkoveți, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., Erou al Muncii Socialiste, președintele colhozului „Cuceririle lui Octombrie” din regiunea „Cerkasii” R.S.S. Ucraineană și Nikolai Sotrovnicov Korobkin, inginer șef din secția de proiectări tip de la Institutul de stat pentru proiectarea construcțiilor industriale și agricole.

Oaspeții sovietici ne-au trimis la plecare un cuvînt de bun răsas, pe care îl publicăm mai jos.

Am cunoscut viața civilizată și plină de bucurii a orașelor. Am văzut marile construcții din țară, am văzut minunatul monument al colaborării frățești, Podul

prieteniei, care tale albastra, bogata în ape și romantica Dunăre.

Romînia este bogată nu numai în porumb, ci și în livezi și vii. Aici cresc culturi de bumbac, ricin și alte culturi agricole prețioase. Natura a înzestrat România cu o cantitate suficientă de căldură și de umezeală necesare plantelor. Datorită acestor condiții, țărani muncitori și colectivizii din Republica Populară Romînă pot strînge într-un an nu una, ci două recolte de pe aceeași suprafață.

Am văzut chiar la țărani muncitori individuali lanuri de porumb semănate după recoltarea orzului de toamnă și care și-a format știuleții și fără îndoială, va fi folosit alții ca nutreț verde, cit și ca siloz. Din punct de vedere economic, folosirea porumbului și ca nutreț concentrat și ca nutreț suculent prezintă un interes deosebit. Porumbul cules în faza de lapte-ceară și însușit separat acumulează în plus cîte 1.000 - 1.500 unități furajare la hectar. Afară de aceasta, în faza lapte-ceară porumbul se culege cu o lună înaintea porumbului obișnuit și este o cultură premergătoare de nelocuit pentru grul de toamnă.

Astăzi, ne întorcem în patrie cu un sentiment de dragoste fierbinte față de poporul romîn.

Urăm lucrătorilor din agricultură și întregului popor romîn cele mai mari succese în munca lor creatoare.

Septembrie 1955, București

S. S. PRAKSN F. I. DUBKOVETKI A. A. BEREZOVSKI N. S. KOROBKIN

Sub steagul întrecerii socialiste

Pe întreg cuprinsul Uniunii Sovietice, se extinde tot mai mult întrecerea socialistă în cinstea celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S.

Colectivele întreprinderilor descopăr noi rezerve pentru creșterea necontenită a producției și productivității muncii. În uzine, fabrici, mine, au loc adunări și ședințe de producție. La care muncitorii, inginerii și tehnicienii fac multe propuneri prețioase pentru dezvoltarea producției, în cel de-al șaselea plan cincinal.

Asfel, în aceste zile, colectivul uzinei de laminat de oțel „Molotov” din Leningrad desfășoară o intensă activitate. Se apropie sfîrșitul planului cincinal al uzinei. În fiecare zi apare pe o tablă un număr uriaș, care interesează întregul colectiv: este numărul care indică proporția îndeplinirii celui de al cincilea cincinal; e din zi în zi mai mare.

Metallurgii au lucrat bine. Șase trimestre la rînd, ei au ieșit învingători în întrecerea socialistă unională. Acum, toate gîndurile sînt îndreptate spre perspectivele de dezvoltare a uzinei.

Prin secolare, secții, birouri, au avut loc adunări și ședințe de producție, care

au analizat amănunțit propunerile muncitorilor. La intrarea în secții, atrînă plăcările cu următorul conținut: „Tovarăși, înaintați propuneri la proiectul noului plan cincinal!” Alături, se află cutii pentru propuneri. Măsurile prevăzute pentru fiecare secție în parte sînt studiate, generalizate și adunate într-un document unic, care e rezultatul măreței munci creatoare a întregului colectiv.

„Măretea vitezei la mașinile-unelte” — iată rezerva care trebuie să stea necontenit în centrul atenției noastre — a arătat M. Kuznețov, laminator la secția de laminat la rece. Pînă nu de mult, mașina mea lămina benzii de oțel cu viteza de 30 metri pe minut. Erau nemulțumit de această viteză. Prea înecată! Am propus să fie mărită pînă la 40 metri pe minut. Propunerea a fost acceptată. Dar viteza laminorului meu poate fi mărită pînă la un metru pe secundă!

Cu aceeași însușire contribuie la întocmirea planului întreprinderii lor lucrătorii de la uzina de construcții de mașin-unelte „Sergo Ordjonikidze” din Moscova.

Pentru a asigura îndeplinirea sarcinilor celui de al șaselea plan cincinal —

spune inginerul tehnolog V. Frukto — sectorul tehnologic își propune să replănuce o serie de secții ale uzinei, aranjînd mai rațional utilajele, completîndu-le cu mijloace tehnice noi etc. Se va organiza un corp de laboratoare pentru efectuarea cercetărilor în domeniul construcției și tehnologiei mașinilor-unelte.

Străduindu-se să dezvolte tehnica, colectivul Combinatului metalurgic din Magnitogorsk „I. V. Stalin” a dobîndit în cursul celui de al cincilea plan cincinal însemnate succese în producție. Norma de tonă pentru un muncitor a depășit de peste trei ori și jumătate, iar norma de oțel — de peste două ori învechit mediu realizat de întreprinderile Ministerului Siderurgiei. De la începutul celui de al cincilea cincinal furnalștii au dat peste plan sute de mii de tone de fontă.

Furnalștii au făcut de cînd peste 50 de propuneri care vor avea urmări însemnate în producție. Ca rezultat al realizării acestor propuneri, spre sfîrșitul anului 1960, furnalștii din Magnitogorsk vor topi cîte o tonă de oțel de fiecare 0,62 metri cubi de volum util al cuptorului.

care să fie nu numai mai productive, ci și să îșureze la maximum munca omului și să îmbunătățească necontenit condițiile de muncă. Vizitînd fabrica sector după sector, concediu, însă, că, de altfel, și el era prin-

O FABRICĂ PE MALUL MĂRII

Ing. Gh. GHEORGHISOR

Mai mulți elevi decît toți avea Tamara Mihailovna, care îi și număra: „Iată-l pe Mișa, iată-l pe Sașa, iată-i pe ceilalți... Dar ce? Fotografia lui Vanea nu e pe panou?” Ni s-a spus îndată că Vanea era plecat în concediu, însă, că, de altfel, și el era prin-

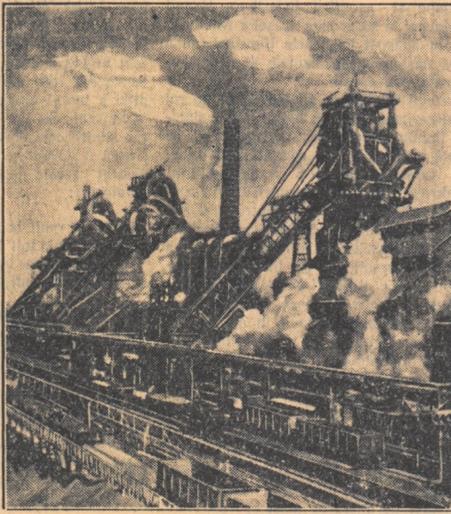
trunțat.

Am vizitat toată fabrica, începînd de la stația de primire a materiilor prime și pînă la sectorul de expeditie a materialului gata. Aveam ce vedea! Fabrica întreagă era nouă și era înzestrată cu toate ceramicile noi ale tehnicii sovietice de specialitate. „Uzina de uzine” din Ural, care a construit-o, și-a dat într-adevăr silința ca în-treaga fabrică de aglomerare să poarte cu cinste pe tăbățele fururilor utilajele anul fabricației. Tehnica sovietică nouă și în permanentă înnoire explică în cea mai mare măsură faptul, care alt-cumva ar părea curios, că „profesorii” lucrătorii de aici aveau de învățat de la „elevii” de care s-au despărțit abia cu un an în urmă. Multe am avut de învățat fiecare. Insași Tamara Mihailovna a aflat care e umiditatea optimă pentru mînerurile de la Jdanov. Kolea a învățat și el să înlocuiască nituirea benzilor transportoare prin vulcanizare cu o examinare atenți, cînd un muncitor ne-a plăci încălzite electrice, iar Ippolit Ilici s-a interesat în mod deosebit de specificul tehnologiei fabricii acesteia noi.

Atît Ippolit Ilici, cit și noi toți ceilalți am constatat cu admirație consecvența cu care se pune în practică unul dintre principiile fundamentale ale progresului tehnic sovietic, și anume, construirea de mașini și aparate foarte spălat în cîteva minute de tot praful.

care să fie nu numai mai productive, ci și să îșureze la maximum munca omului și să îmbunătățească necontenit condițiile de muncă. Vizitînd fabrica sector după sector, concediu, însă, că, de altfel, și el era prin-

trunțat.

Pe malul Mării de Azov, se înalță furnalele uzinei siderurgice Azovstal „S. Ordjonikidze”.

care să fie nu numai mai productive, ci și să îșureze la maximum munca omului și să îmbunătățească necontenit condițiile de muncă. Vizitînd fabrica sector după sector, concediu, însă, că, de altfel, și el era prin-

trunțat.

care să fie nu numai mai productive, ci și să îșureze la maximum munca omului și să îmbunătățească necontenit condițiile de muncă. Vizitînd fabrica sector după sector, concediu, însă, că, de altfel, și el era prin-

trunțat.

care să fie nu numai mai productive, ci și să îșureze la maximum munca omului și să îmbunătățească necontenit condițiile de muncă. Vizitînd fabrica sector după sector, concediu, însă, că, de altfel, și el era prin-

trunțat.

În întîmpinarea Lunii prieteniei romino-sovietice

În aceste zile, în întreaga țară se fac intense pregătiri pentru buna reușită a manifestărilor din cadrul Lunii prieteniei romino-sovietice.

Festivalul filmului sovietic

În cadrul Festivalului filmului sovietic, pe ecranele cinematografelor din Capitală și provincie vor rula filme artistice „Căderea Emirului”, „Contesa Mary”, „Tinerete zburcumată”, „Putere, dragoste”, „Tăunul” ș.a. iar la cinematografele „Timpuri noi”, filme de desene animate pentru copii.

Satele și comunele vor fi străbătute de caravane cinematografice, care vor prezenta lucrătorilor de pe ogoare filme artistice, documentare, jurnale de actualități adecvate campaniei agricole în curs.

Săptămîna cărții sovietice

Una din tradiționalele manifestări din cadrul Lunii prieteniei este Săptămîna cărții sovietice.

Biblioteca din Capitală și din întreaga țară vor organiza expoziții și standuri de cărți. Vor avea loc, de asemenea, o serie de conferințe cu tema: „Cartea sovietică, ajutor prețios în construirea socialismului”. Poeți și scriitori romîni care au scris despre Uniunea Sovietică vor lua cuvîntul cu prilejul seriilor literare închinete literaturii sovietice.

Comitetul regional A.R.L.U.S.-Oradea va organiza zile ale cărții sovietice literare, tehnice și pentru tineret, cu care prilej se va vorbi despre rolul moral-educativ precum și de îndrumător în munca practică, al cărții sovietice.

Sub egida comitetului regional A.R.L.U.S. Timișoara, se va institui un concurs de recenzii, avînd ca subiect diverse lucrări din literatura sovietică.

Comitetul regional Constanța va organiza, cu concursul actorilor de la Teatrul de Stat din Constanța, o seară de poezie rusă și sovietică, iar comitetul regional A.R.L.U.S. Galați va prezenta o seară de basme populare ruse, cu colaborarea celor de la Teatrul de Stat și Teatrul de păpuși din Galați.

Tipărituri editate de A.R.L.U.S.

Insemnăta istorică, economică și culturală a unor orașe, bogățiile ori pitorescul unor ținuturi de pe cuprinsul Țării Sovietice, formează subiectul multor broșuri editate de Consiliul General A.R.L.U.S. ca, de pildă, „Moscova — inima Patriei Sovietice”, „Leningradul renăscut”, „Comoriile Uralului”, „Arctica Sovietică”, „De-a lungul fluviului Volga”.

Un alt grup de broșuri, printre care: „20-30 milioane ha de pămînturi noi”, „Femei din satele colhoznice” ș.a. vorbesc despre succesele reputeate de oamenii sovietici în acțiunea patriotică de valorificare a pămînturilor înfălțite.

În preajma Lunii prieteniei va apare un ciclu de materiale documentare cuprînzînd mărturiile ale relațiilor romino-ruse de-a lungul veacurilor, precum și o broșură cu titlul „Florile prieteniei” — o culegere de poezii populare ce exprimă dragostea și recunoștința oamenilor muncii din țara noastră față de poporul sovietic.

Sînt de asemenea în curs de editare broșuri ce ilustrează experiența sovietelor locale, munca deputaților sovietici, activitatea cetățenească de înfrumusețare a orașelor etc.

Sub tipar se află numeroase materiale de agitație vizuală, printre care fotografiile „U.R.S.S. țara construcției pașnice (pe pămînturile desțelenite)”, „Prin R.S.S. Tadjikă”, „Din viața unei familii sovietice” și plcurile cu fotografii: „Uralmas — uzina uzinelor”, „O zi de sărbătoare pentru copiii sovietici”, „Într-un sovhoz siberian de creștere a vitelor” ș.a.

Pentru cunoașterea pedagogiei sovietice

În cursul Lunii prieteniei, vor avea loc manifestări pentru popularizarea problemelor de bază ale pedagogiei sovietice și a aplicațiilor acesteia în teoria și practica pedagogică din țara noastră.

Personalități de seamă și specialiști vor lua cuvîntul în cadrul numeroaselor conferințe ce vor avea loc în cele mai importante centre din țară. Manifestările din această serie vor avea ca temă: generalizarea învățămîntului de 10 ani în U.R.S.S., colaborarea dintre școala și familia sovietică, folosirea experienței sovietice în domeniul pedagogiei din țara noastră, folosirea experienței școlii sovietice în organizarea muncii învățătorilor care predau la 2-4 clase ș.a.

Ne-am minunat și mai mult cînd am ajuns la așa numitul „nod al returului”. În fabricile construite mai de mult, la acest „nod al returului” era, pe lîngă temperatura ridicată, mult praful și ceață deasă.

pricinuie de însuși procesul de producție. Aglomeratul, înainte de a fi încărcat în vagoane, trece peste un grătar. Materialul mare este bun de transport, iar cel care e mai mîrșit și se strecoară prin grătar este supus din nou aglomerării. La fabrica de aglomerare de la „Azovstal” am găsit și la „nodul returului” condiții bune de muncă. Un coș din tablă de fier cu înălțimea de 46 de m și diametrul de 2 m evacua tot praful, asigurînd o ventilație eficientă. Acesta era coșul care ne intrase atît cînd am sosit la fabrică. Colectivul fabricii nu se mulțumea cu ceea ce dădeau mașinile noi puse în funcțiune abia de un an de zile, ci căuta să perfecționeze necontenit chiar aceste mașini.

În această privință, mi se pare demn de amintit felul cum fusese rezolvată problema spîrșirii producției de aglomerat. Lucrătorii de la fabrică știau foarte bine că fiecare kilogram de aglomerat este scump și se străduiau să intensifice procesul de producție. Un mijloc recunoscut în această privință este folosirea varului ars. Dar ridicîndu-se în aer, varul ars creează muncitorilor condiții de lucru foarte grele. În locul folosirii varului ars, ei au creat un dispozitiv care mărește producția, în bune condiții de muncă.

După ce am vizitat întreaga fabrică, conducătorul ei ne-a răspuns la o serie de întrebări din domeniul tehnologiei, al întinerii utilajului etc. Discuția noastră a ajuns în chip firesc la activitatea creatoare a lucrătorilor de la fabrica de aglomerare. Vorbînd despre greutățile inerente punerii în funcțiune a unui obiectiv industrial nou, cu oameni noi, el a subliniat că în rezolvarea tuturor acestor sarcini și-a spus și își spune cuvîntul hotărîtor, întregul colectiv, forța lui. „E mărețta forța colectivului. Cu ajutorul ei, nu numai că utilizăm integral tehnica, dar o și desăvîrșim continuu, netemători de greutăți!”

LITERATURĂ-ARTĂ-STIINȚĂ

Locuri lui Șolohov în inima mea

Sunt colțuri în rafturile bibliotecii mele către care mă îndrept mereu cu neîstovită emoție. Acolo stau îndeobște cărțile cele mai apropiate și cele mai dragi. Care ele mai sunt?

Îndrept de câteva ori pe zi. Dacă mă pune cineva să le povestesc, lucrul îl pot îndeplini fără greutate. Și totuși recitesc mereu cărțile din această categorie. Ele îmi sînt ca niște rude apropiate, ca niște prieteni credincioși, ca niște sfinți plini de înțelepciune. Și de câte ori le recitesc, descopăr — cu ochii și cu sufletul umit — noi amănunte ale neîntrecutei lor frumuseți. Într-un asemenea colț al bibliotecii mele, solicitat la îndelungi și repetate lecturi, stă unul din cele mai grandioase monumente literare ale epocii noastre, „Pe Donul liniștit”. Am ajuns să cunosc în amănunțime amara experiență de viață a lui Grigori Melehov; am urmărit, cu inima plină de emoție, aventurile acestui om macerat de meschine interese individuale, ale acestui om care a sfîrșit într-o crepusculară singurătate, neînțeleasă lumea nouă care se naște sub ochii săi, lumea împetușată, plină de o vibranță și tonică tinerețe, lumea robustă a puterii sovietice. Am ajuns să cunosc minunatele — prin auzul lor — exemple umane realizate în figurile lui Stokman, Kosevoi și Kotlearov. Inima mi s-a umplut de scîrbă și dispreț adînc în fața odoaselor și jalmecilor figuri ale chiarburului Korsunov și moșierului desfrinat Eugheni Nikolaevici, după cum, între cei dintîi și aceștia, mi s-a înșiruit în față, ca într-un panopticon, o lume întreagă, un univers uman de o bogăție și varietate fără seamăn. Fără sens mi s-ar părea întrebarea „dacă am citit „Pe Donul liniștit””, fie ea adresată nu unui scriitor, ci chiar și unuia din cititorii cei mai modști.

Mi s-a înșiruit uneori să zăbovească la masa de lucru fără să știu în stare a scrie un șir, ori o pagină. Minute și chiar ceasuri întregi de chinătoare și dramatică așteptare. Mina parcă n-are în stare să conducă toc și foaia albă de hirtie stă în fața mea indiferentă, ba chiar ironică și ostilă. Faptele de viață se bulesc în mintea mea, dar parcă am uitat, parcă nu mai știu să le discern și să le coordonez. În asemenea clipe hirtia n-o pot așterne decât cu ștersături, cu un haos de linii care nu reprezintă nici măcar o schiță fugărie a ceea ce aș vrea să se numească un crimpel de proză literară, necum, o povestire ori un capitol de roman. La o oră tirzie din noaptea cocoloră de hirtie, răspindite pe dușumea în jurul mesei de lucru, reprezintă limpede sentimentul înfrigorat de disperare în mreața căruia ai fost cuprins, și te trînțeste pe pat. Ochiul caută un sprijin în spațiul să-și poată aduna gândurile într-o reconfortantă liniște meditativă. Ochiul îți alur

necă pe rafturile bibliotecii. Între sutele de cărți ce stau în rafturi ca jagurii pline de dulceața și aroma neîntrecută a mierii, descoperi grupul celor patru tomuri cu

scorjele verzu cum e iarba stepelor de la bătrînul și liniștitul Don. De câte ori, în asemenea ceasuri de chinătoare întrebări, n-am gîsît alinare și răspuns plin de căldură și înțelepciune în paginile cazacului de la Don, în mesajul patetic pe care el, în peste 2000 de pagini, l-a adresat nu numai epocii noastre, dar și viitorului din secolele către care se îndreaptă umanitatea întreagă! De câte ori, după nopți albe de lectură repetată a paginilor acestora magnifice nu mi-am cîștigat liniștea creatoare, încrederea și pașma fără de care scrisul ar rămîne sterp ca un proces-verbal de percepție suburbană. De multe ori, după asemenea istovitoare nopți de lectură, pleoapele nu s-au închisat a somn, mina obosită nu a căutat perna odihnitoare, și în fața mesei de lucru au urmat ceasuri de muncă prolifică. În asemenea împrejurări, îndemnul lui Șolohov, porunca lui, exemplul acestui neostenit titan al literaturii a fost nemijlocit.

După altele milenii, piramidele din marginea deșertului egiptean, trezesc în inimile noastre un sentiment de patetică uitire. După altele secole, epopeea lui Homer cel orb dar mai clar văzător decît milioane de oameni cu vederea nesupușată a omului, trezeste în noi un sentiment de vibranță mîndrie și recunoștință pentru om. Așez epopeea șolohoviană alături de operele nepieritoare ale genului uman. Nesfîrșite generații de scriitori și cititori de azi înainte, în viitoarele cicluri ale istoriei, vor găsi în această uluitoare, prin perfecțiunea ei, construcție epică, nu numai un document de istorie și viață, dar și reflectarea artistică a vieții însăși ta una din cele mai mari răscruți ale istoriei omenirii. Totdeauna cînd se va vorbi ori se va scrie despre anii cînd umanitatea a pășit, prin cea mai generoasă revoluție, de la exploatarea libertate, de la bezna milenară la lumină, se va aminti „Pe Donul liniștit”. Ea înseamnă o bornă de hotăr în literatură și cultura umanității. În milioane de biblioteci publice și personale sînt colțuri către care te îndrepti mereu cu neîstovită emoție. Acolo stau îndeobște cărțile cele mai apropiate și cele mai dragi. În milioane de biblioteci și în modesta bibliotecă a mea, într-un asemenea colț cu neistovire cercetat, stă „Pe Donul liniștit”. În inima mea, întocmai ca o ființă iubită, stă de la inițitul ceas de lectură pînă azi, și va sta încă, „Pe Donul liniștit” și odată cu el, bunul meu prieten și sfîtuitor, Mihail Alexandrovici.

PETRU VINTILA

ALEXANDR OISELENDER

Geologul

Ca-ntr-o carte el citește-n platră. Și e cartea lui de temelie. Zarea-i arde-n cale ca o vatră, cînd în zori pornește pe cîmpie.

Aneve nu e că-n spinare duc rucsacul greu prin ploți și vînt: prin Sibir s-a-aliția munți de sare și atîta aur, sub pămînt și-i e drag ca țara noastră mare să-i cunoască orice zăcămint.

Pe-orice stîncă-n drum, pe-orice terasă, cu dogori ori rouă pe obraji, el jaloane-n urmă-l lasă pentru noi echipe de foraj.

Iar cînd seara focul arde-alene lîngă cortul lui, ud pîn' la briu, el, cu șapca trasă pe sprîncene, doarme dus pe-un maldăre de grîu. Cîte luni s-au scurs de pribegie numai draga lui din Tiumen știe!

Doarme somn de platră, însă gîndul ca o rază solul perforează și-l trimite-n zare nopți de-a rîndul visu-i cald, departe pînă-la „bază”.

Azi e vesel, izba-i fier joasă, gazda-i toamnă ceai fierbinte-n cană și e vremea proaspătă, frumoasă prin întinsa țară siberiană. Ei! dar miine, fiiva-n zarea albastră! Bun rămas, cătune Saleharta! Il va duce-o pasăre măiastră. Punctul nou, îl știe numai harta. Brav tovarăș, orlic de departe, prin taiga-n necaz de-te-ar afla, el cu tine sufletu-ți împarte și bidonul lui și piinea sa.

La Batumj luna aurie de-ar părea pe cer un turcheștan, iar pe țărîmuri, undă cea mlădie, de-ar fi leagăn dulce-ntregul an și-l s-ar spune: „Alege! Ai țara noastră!” el tot Nordul său l-ar îndrăgi: lîndcă-i tînar, fiindcă-n zarea-l toată punem azi trifol din miazăzi.

În romînește de MIHAIL COSMA

Insemnări despre un mare roman

După romanele de mare succes „Bărbăte” (1938) și „Asediu” (1947) — primul povestind istoria pasionantă a construirii de către comsomoliștii a unui oraș în taiga siberiană, iar cel de al doilea înfățișînd epopea rezistenței Leningradului încercuit de hitleristi — Vera Kellinskaia și-a manifestat din nou talentul ei deosebit, creînd romanul de mari proporții „Zilele vieții noastre”, apărut recent în traducere și în țara noastră.

Titlul noului roman reflectă sintetic cuprinsul său. „Zilele vieții noastre” este o mare povestire despre viața obișnuită a oamenilor sovietici, despre preocupările, năzuințele și frământările cotidiene ale unui important colectiv de muncitori, autoarea fiind animată mereu de intenția de a demonstra că și în faptele cele mai „mărunt” ale realității sovietice se reflectă patosul, măreția construcției comunistului.

Romanul este jurnalul condensat al evenimentelor care, se desfășoară pe parcursul a numai șase luni, conflictul de bază — lupta dintre inovatori și rutinieri — fiind și el frecvent în proza sovietică de după război. Și totuși după lectură, noul roman al Verei Kellinskaia stîrnește în cititor impresia că se află în fața unei creații, cu dimensiuni și semnificații de frescă de epocă, a unei opere care cuprinde cronica extinsă a unei lumi cu totul noi, a unei întregi societăți. Care este explicația?

În cadrul romanului se zugrăvesc anii de după război din marea uzină „Krasnii Turbotroitel” din Leningrad, care construiește turbine uriașe pentru hidrocentralele comunistului. Colectivul uzinei a primit ca sarcină de onoare să construiască rapid patru marte turbine de un tip perfecționat și mai economice, necesare unei noi hidrocentrale. Freamătul și mîndria constructorilor de turbine, a comunistilor din uzină, hotărîri să livreze înainte de termen comanda, se lovesc de conservatorismul directorului Nemirov și al unor ingineri rutinieri ca Liubimov și alții, care refuză s-o primească, sub pretextul că ar depăși posibilitățile uzinei, de fapt însă, din teama de a nu „dăuna” desigurării „patriarhale”, fără bătaie de cap” a procesului producției.

Sub impulsul dorinței rezolvării sarcinii primite, conflictul se ascute, conturîndu-se vizibil două tendințe care se ciocnesc violent în sinul uzinei. Prima tendință este ilustrată de șeful secției de turbine, inginerul Liubimov, un cinic vokal care are încredere numai în mașini, disprețuiește capacitatea, forța umană — a înșiruit și are ca sarcină să conducă agregate mecanice, și nu oameni. A doua tendință este intrinsecă de adjunctul lui Liubimov, inginerul Polozov care cultivă o nestîmătată încredere în forța creatoare a muncitorilor, în rezultatele unei bune organizări, în înțelepciunea colectivă a maselor. Din păcate, deși conducător înzestrat cu mari calități, directorul Nemirov, sub scuza „gretăților obiective”, acoperă și stimulează cu autoritatea lui pe rutinieri. Conștienți de calitățile, dar și de dețelele directorului uzinei, comunistii luptă cu hotărîre pentru promovarea poziției lui Polozov, pentru reorganizarea producției într-un chip nou.

Tipologia romanului nu cuprinde numai „tîrîmii” uzinei. Cea mai mare parte a acțiunii lui este înșiruită de prezența unor figuri de muncitori înaintați ca Iakov Vorobiov și Sasa Volovik, de inițiativa și dirigenția secretarului de organizație de bază Didenko, de ingineria Karjeva, prietena și apoi soția lui Polozov, de academiștii Karelîn, bătrînii muncitori Gusakov și Eim Kuzmici, comsomolistul Kolea Pakulin, Ana Sergeevna, soția lui, Grunea Klementieva, Katea Smolnina și multe alte personaje secundare, care populează romanul.

* V. Kellinskaia, „Zilele vieții noastre”, Caria Rusă, 1955.

M. CRISTEA

Bustul lui Eminescu executat de un sculptor sovietic

Bust in ghips, executat de sculptorul sovietic L. Dublinski, reprezentînd pe marele poet romîn Mihail Eminescu. Sculptura este o manifestare a stimei și prieteniei oamenilor de artă sovietici față de înalțiișii culturii romînești.

PAGINI DE ISTORIE

Spre sfîrșitul veacului al XVI-lea și începutul celui de al XVII-lea, în situația politico-militară din Răsăritul Europei intervine un fenomen care se repetă cu regularitate și care se impune tot mai mult atenției generale: asaltul sistematic al cazacilor zaporoieni împotriva sistemului militar și strategic turcesc de pe litoralul nordic și nord-vestic al Mării-Negre. Impus de necesitatea de a slăbi puterea tătarilor din Crimeea, vasali ai Sultanelui, precum și de a lovi în flancul de sud al Poloniei panilor, acest asalt a găsit în Moldova, în poporul ei, o primire frățească și un sprijin temeinic. Așezarea geografică a poporului nostru în imediata vecinătate a Ucrainei, puternicele legături dintre Țările Romine și Ucraina, precum și faptul că același dusman — tătarii — amenință aceste țări, au fost factori de importanță hotărîtoare ce au stat la baza raporturilor de strînsă prietenie dintre cele două popoare în această frămată perioadă istorică.

Ultimul sfert al veacului al XVI-lea este dominat de lupta comună, dirză, neînduplecată a romînilor și cazacilor împotriva jugului turcesc. Figurile lui Ion Vodă „cel Cumplit”, a hatmanului Nicoară Potcoavă, a lui Mihai Viteazul — în armatele cărora au luptat eroic cazacii zaporoieni — evocă nu numai glorioasele fapte de arme ale înaintașilor noștri, ci și ajutorul frătesc al poporului ucrainean, al vitejilor săi călărești și tunari care băgaseră groază în armatele sultanilor. De la pragurile Niprului s-au sosit într-ajutor lui Ion Vodă sotiștii cazacilor zaporoieni comandate de Ivan Svircevschi, de acolo a sosit cu trupe hatmanul Potcoavă ca să războvească moartea

Legăturile moldovenilor cu cazacii în perioada războiului popular de eliberare a Ucrainei

lui Ion Vodă și tot de acolo a primit Mihai Viteazul călărețimea neîntrecută care l-a slujit cu credință la Calugăreni, la Selimbăr. În aproape toate bătăliile purtate de el. În acele vremuri grele ale cuceririi otomane și asuprii boierilor, țării moldovene și săracimea orașelor Moldovei găseau adăpost în steele Ucrainei, unde luau naștere detașamentele de cazaci ucraino-moldovenesci. Cazacii zaporoieni au îndeplinit un rol de mare importanță în lupta pentru slăbirea jugului turco-tătar. Un obiectiv de seamă al cazacilor l-a constituit distrugerea cetăților turcești de pe teritoriul Moldovei, prin care negustorii turci furnizau tătarilor cai și arme pentru invaziile împotriva Ucrainei, Moldovei și Poloniei. Atacurile cazacilor zaporoieni împotriva cetăților turcești de pe litoralul nordic și nord-vestic al Mării Negre și îndeosebi asalturile repetate asupra Benderului și Akermanului au contribuit în mare măsură la subminarea pozițiilor Imperiului otoman în Moldova.

Istoria relațiilor dintre Moldova și Ucraina în anii războiului popular de eliberare din 1648—1654 care s-a încheiat prin reunirea Ucrainei cu Rusia, a fost puțin cercetată pînă acum. Istoricii burghezo-nationaliști au eliminat cu totul din aceste relații influența covîrșitoare exercitată de mișcarea maselor populare din Ucraina asupra Moldovei și au dat o interpretare falsă legăturilor dinastice dintre Bogdan Hmelnițki și Vasile Lupu. În ciuda atitudinii filo-polone a lui Vasile Lupu și un timp a lui George Ștefan, atitudine ce a determinat cîteva expediții ale lui Hmelnițki în Moldova, masele largi ale poporului, pătrunse de o vie simpatie pentru mișcarea antifeudală ce era în toi în Ucraina, vedeau în trupele ucrainene exponente ale propriilor lor interese. Distrugerea de către cazacii zaporoieni a așezărilor boierești și mănăstiri-

rești, subminau sistemul feudalo-iobăgîst din Moldova, slăbeau jugul asuprii ce apăsa ne grumazul țărănimii moldovene. Ce puternice ecou a avut în Moldova lupta antifeudală de eliberare a poporului ucrainean, ne-o dovedesc din plin documentele. Astfel „Registrul trupelor zaporoie-ne” alcătuit după victoria ucraineană de la Zborov amintește numele a 400 de cazaci moldoveni. În bătălia de la Beresteckio din 1651 alături de Bogdan Hmelnițki a luptat un detașament de 4.000 de moldoveni. Cît de strîns a fost legătura dintre cele două popoare în acea perioadă o dovedește și un cîntec popular păstrat secole de-a rîndul în folclorul ucrainean:

Cînd au venit la noi valahii *)
Toți valahi, toți bunți
La cazaci s-au înscris
Cu noi s-au înfrățit.

În anii războiului popular de eliberare, mii de țărani moldoveni acționau în strînsă legătură cu țărani ucraineni în detașamente mixte ce operau în regiunea Nistrului și în depresiunea Podoliei, atacînd căile de aprovizionare ale armatei nobililor polonezi.

Flăcările răscoalei antifeudale ce cuprinseseră Ucraina s-au întins și în Moldova. Cronicele polone consemnează faptul că în 1648 răscoalele țărănilor moldoveni au fost atât de puternice încît Domnitorul se pregătise să fugă în Polonia. În perioada ultimei campanii a trupelor ucrainene în Moldova (1653) răscoala populară atinsese punctul culminant cuprinzînd și părțile săracimii orașelor moldovene.

Felul cum apreciau panii poloni starea de spirit a maselor populare din Moldova în acea epocă, e oglîndit într-o hotărîre a seimului șleahite din Halici, din 17 iunie 1648, care zice: „Domnii căpitanii... să ia sub steagurile lor numai șleahitici și să nu aibe în trupele lor moldoveni, ucraineni, mai ales cazaci”. Din acest ordin reiese că pentru feudații poloni ostentia moldoveni prezentau tot atîta nesigurantă ca și cei ucraineni.

Actul reunirii Ucrainei cu Rusia, petrecut la Pereiaslav, a produs o adîncă impresie asupra tuturor păturilor sociale din Moldova. Un călător rus, Arsenie Suhanov, se afla la Iași — în drum spre muntele Athos — în zilele din ianuarie 1654 cînd a sosit în capitala Moldovei vestea reunirii Ucrainei cu Rusia. Martor ocular al marșii bucurii ce a cuprins atunci pe moldoveni, Suhanov scria: „De aceasta, doamne sînt foarte bucuroși toți și nu numai Domnul și boierii lui, dar și toți sătenii pentru că în sfîrșit cazacii s-au închinat țărului și toți mulțumesc lui Dumnezeu pentru aceasta”.

Chiar în același an, în luna august, Gheorghe Ștefan, Domnul Moldovei, anunță pe Hmelnițki, prin solul său, că „vrea el, Ștefan Voievod să fie în suspenție sub înalta mînă a țărului, marele împărat, Măria sa Tarul, Domn creștin, la fel cu el hatmanul și să fie în prietenie și unire cu hatmanul”. În anii 1654—1656, schimbarea de solii și mesaje de prietenie reciprocă dintre Moldova, Tara Romînească și Rusia, arată orientarea tot mai activă a țării noastre spre politica de apropiere și alianță cu puternicul staț din răsărit.

Memorabilul eveniment petrecut la Pereiaslav avea să-și arate curînd efectele asupra destinelor poporului nostru.

Cîteva decenii după actul istoric de la Pereiaslav marele stat rus — întîrit prin reunirea sa cu Ucraina — a început seria războaielor care aveau să ducă la slăbirea succesivă și apoi la lichidarea definitivă a jugului otoman ce apăsa țările romine.

MATEI IONESCU

V. Kellinskaia, „Zilele vieții noastre”

în ce îl privește pe Torjev, el se menține mereu fidel posturii de „consumator”, de profitor al tuturor avantajelor de care se bucură muncitorii în societatea sovietică.

Kellinskaia arată subtil cum întregul colectiv al uzinei de turbine luptă să reducă pe acești purtători ai ideologiei mic-burghize. Romanul Verei Kellinskaia culminează prin victoria forțelor avansate ale colectivului de la uzina „Krasnii Turbotroitel”. Un moment central al acțiunii îl constituie experimentarea primei turbine construite după noul prototip. Nopți și zile de trudă, visuri și dorinți împlinite, decepții și entuziasm, toate rezolvate prin luptă perseverentă sînt înconunate prin triumful noului. Dar, în momentul în care se deschide clipa — în care oamenii par să devină mai frumoși — cum exclamă unul dintre eroi — suarele din această însemnări îl reprezintă formarea omului nou, a chipului de constructor înaintat, de membru desăvîrșit al colectivului comunist. Cea mai mare parte din eroi, în frunte cu directorul Nemirov care și-a sudat legătura cu colectivul, sîrbătoresc o victorie și mai măreață, învingerea propriilor slăbiciuni, în cadrul eroi completă în ritmul furtunos al societății de milene.

Cum vedem, deși a pus la baza romanului un conflict obișnuit, autoarea a dat romanului său semnificații ample, cu generalizări care luminează întreaga proces de transformări comuniste a omului sovietic. Ea a urmărit acest proces nu numai în muncă, ci și în întregul complex al vieții „obișnuite”, „de toate zilele” a omului sovietic. În romanul ei de mare interes se dezbate și tema dragostei și tema prieteniei și tema familiei și tema educației. Și în fiecare din aceste laturi întîmplările, reflecțiile și concluziile nu sînt deloc lipsite de veridicitate de patosul vieții din societatea sovietică. Dar mai presus de aceste teme, scriitoarea s-a preocupat mai cu seamă de „suprateme” fericii, a concepției despre bucuria supremă, despre sensul și concepția asupra fericii pe care le cultivă oamenii sovietici.

Reflectînd asupra acestei preocupări a autoarei ne vin în minte cuvintele lui A. Makarenko, care spunea: „Fericierea sovietică este atît de mare, încît lîna noastră arde încă nu știe s-o zugrăvească, cu toate că ea trebuie să constituie pentru un artist precupearea cea mai importantă”.

Încă de la apariția în revistele literare, „Zilele vieții noastre” a stîmuit variații și a-prinse discuții. Dar în ciuda slăbiciunilor, întocmai ca în viața eroilor de la „Krasnii Turbotroitel”, în care în cele din urmă noul a triumfat, și romanul Verei Kellinskaia a reușit să se impună hotărîș, prin ceea ce are valoros în el, s-a plasat printre cele mai bune opere ale literaturii sovietice actuale.

Jubileu unu Cercurile literare-artistice și culturale din Uniunea Sovietică se pregătesc să sărbătorească aniversarea a 250 de ani de la nașterea marelui poet gruzin D. Guramișvili, unul din promotorii prieteniei ruso-gruzine.

La Uniunea Scriitorilor din U.R.S.S. s-a alcătuit un comitet care va organiza sărbătorirea zilelor jubiliare în Gruzia, patria poetului, la Moscova și în Ucraina, unde el și-a petrecut o mare parte a vieții.

Editoriile din R.S.S. Gruzină vor publica ediții noi ale operelor poetului, printre care o ediție populară și o culegere completă din operele lui D. Guramișvili, un studiu al prof. Cikovani „David Guramișvili și poezia populară”, o monografie a poetului scrisă de G. Leonidze, ș.a.

La Tbilisi se va deschide o mare expoziție închinată vieții și creației lui D. Guramișvili. Compozitorii gruzini pregătesc numeroase cîntece pe texte din poeziile poetului, iar pictorii au creat noi opere închinată marelui clasic.

Uniunea Scriitorilor din Gruzia va convoca o plenară jubiliară, iar Academia de Științe a Gruziei și Universitatea din Tbilisi vor ține sesiuni științifice speciale, închinată acestui eveniment.

La sfîrșitul anului în curs „Lenfilm” va începe realizarea unui film artistic de lung metraj pentru ecran larg, cu sunet stereofonic.

O nouă ediție a Micii Enciclopedii Sovietice

În Uniunea Sovietică este în pregătire o ediție nouă a Micii Enciclopedii Sovietice. Mica Enciclopedie va fi alcătuită din 10 volume și va apare între anii 1957-1959, cîrînd după ce se va termina editarea ultimelor volume ale Marii Enciclopedii Sovietice. Fiecare volum al Micii Enciclopedii va conține 5-6.000 articole și un mare număr de ilustrații și hărți.

„Presă sovietică”

În octombrie va începe să apară în U.R.S.S. o nouă revistă — „Presă sovietică”. Nou organ de presă se va adresa cercurilor largi de ziaristi, activiști de partid, lucrătorilor din edituri, întreprinderi poligrafice și radio.

Revista va publica articole referitoare la cele mai importante probleme ale presei sovietice, precum și corespondențe, reportaje, folioane, însemnări despre activitatea redacțiilor, presei centrale și locale, a editorilor, întreprinderilor poigrafice.

De asemenea se vor publica articole despre presa străină și prezentări asupra activității organizațiilor de ziaristi, străine și internaționale.

Un bogat program de activitate

Pentru comitetul regional A.R.L.U.S. Suceava pregătirea acțiunilor din Luna prieteniei romino-sovietice constituie acum preocuparea principală. Planul de acțiune al comitetului regional a fost întocmit după ce s-a luat legătură cu o serie de cercuri din întreprinderile forestiere, miniere, din gospodării colective, de la sate, din instituții sanitare, culturale, după o prealabilă consultare cu activiști din sectorul cultural al staturilor populare, al organizațiilor U.T.M., cooperatiste etc. O contribuție de seamă la întocmirea planului au dat instructorii voluntari ai comitetului regional, președinții și secretarii comitetelor raionale A.R.L.U.S.

În planul de muncă al comitetului regional au fost prevăzute o serie de acțiuni menite să popularizeze politica de pace a U.R.S.S. și forța ei în continuă creștere. Astfel, în numeroase cercuri se vor organiza expoziții cu tema „Mărele construcții economice și culturale ale U.R.S.S. în slujba apărării păcii”. În cadrul „Săptămânii noilor cuceriri ale științei sovietice”, ingineri, tehnicieni care au vizitat sau studiat în U.R.S.S., lectori ai S.R.S.C. și A.S.I.T. vor prezenta conferințe, expuneri, simpozioane, jurnale vorbite de actualități sovietice, însoțite de proiectii de diavol, care vor oglindi uriașele succese dobândite de construcții comunismului în diferite ramuri de activitate. La uzinele textile „Moldova” din Botoșani, la minele din Iacobeni și Vatra Dornei, în centrele forestiere Falcău, Frasin, Pojorita, la combinatul alimentară „Prodaliment” din Burdujeni etc. cercurile A.R.L.U.S. vor organiza expoziții și conferințe care vor ilustra succesele dobândite de oamenii sovietici în toate ramurile de producție. Cercurile vor întocmi grafice și fotomontaje privind îndeplinirea înaintea de termen a celui de al cincilea plan cincinal al U.R.S.S.

Pentru popularizarea realizărilor obținute de Uniunea Sovietică în folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, colectivul de elaborare a conferințelor de pe lângă comitetul raional A.R.L.U.S. Fălciuceni pregătește un jurnal vorbit, iar la gurile de exploatare forestieră, pe șantierul noii filarii, la combinatul forestier „A 5-a aniversare a R.P.R.”, la topografia de în de Cornu Lunzii și Moldova, vor fi ținute conferințe despre „Realizările științei sovietice prin folosirea energiei atomice în scopuri pașnice” precum și despre ajutorul acordat de Uniunea Sovietică țării noastre pentru folosirea energiei atomice.

În colaborare cu filiala Societății Științelor medicale, vor fi organizate conferințe, referate, care vor oglindi realizările obținute de medicina sovietică.

Un loc deosebit în planul de muncă al comitetelor raionale și regionale îl ocupă manifestările organizate pentru popularizarea experienței și ajutorului celor primim din Uniunea Sovietică. Sunt prevăzute organizarea unor expoziții la Botoșani și Vatra Dornei, unde va fi expus o parte din utilajul sovietic care sunt înzestrate uzinele textile „Moldova”, minele și sectoarele de exploatare forestieră, la Rădăuți și Cimpulung, ingineri, tehnicieni, maeștri vor expune referate și vor face demonstrații practice în legătură cu aplicarea noilor metode sovietice de zădărire rapidă.

Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii noastre vor avea prilejul să-și însușească din bogata experiență a agriculturii sovietice, participând la nenumăratele manifestări și acțiuni organizate la căminele culturale, colturile roșii din G.A.C. și G.A.S. etc. Cercurile A.R.L.U.S. de la sate au fost îndrumate să popularizeze experiența din colhozuri și sovhozuri, să folosească în această privință materialul documentar care le-a fost trimis de Comitetul General A.R.L.U.S. Inginerii și tehnicienii agronomi din regiunea noastră care au vizitat Uniunea Sovietică, printre care ing. G. Severin din Dorohoi, ing. D. Dancu din Botoșani și alții — vor ține conferințe despre organizarea și desfășurarea muncii agricole de toamnă în colhozurile sovietice; în S.M.T.-uri și G.A.S. se vor face expuneri despre importanța arăturilor adânci, iar la S.M.T. Săveni se va organiza o demonstrație practică despre folosirea aplicării metodei tractoristului sovietic Ivan Buneev. În sprijinul țărânilor muncitoare, inginerii de la I.C.A.R. Suceava vor elabora o conferință despre aplicarea metodelor so-

CHIȚU SUMMER

vicepreședinte al comitetului regional A.R.L.U.S.-Suceava

vietice de lucrare a pământului în condițiile regiunii Suceava.

Fructușii recolțelor bogate de la sate vor fi invitați ca, în cadrul „dumnicilor A.R.L.U.S.” ce vor fi organizate la căminele culturale, să expună metodele lor de lucrare a pământului. Pentru popularizarea competenței a realizării și vieții colhoznicilor sovietici, comitetul regional și-a propus să organizeze o constatare cu inginerii, tehnicienii, muncitorii, țărâni muncitori care au vizitat Expoziția Agricolă Unională.

Comitetele raionale A.R.L.U.S. pot și trebuie să desfășoare o muncă politică susținută pentru a contribui la transformarea socialistă a agriculturii. Merita relevantă în această privință acțiunile comitetului A.R.L.U.S. din raionul Trusești, care și-a trecut în plan să organizeze în 9 întovărășiri agricole expuneri despre colhozurile „Timirișev”, „Cikalov” și „Borel”. Expunerile vor fi făcute de ingineri și tehnicieni agronomi care au vizitat Uniunea Sovietică. La aceste constatari, președinți, brigadierii și colectiviști fruntași din gospodăriile colective din satele învecinate vor vorbi despre lucrare aplicării metodelor sovietice de lucrare a pământului în G.A.C. vor populariza succesele din gospodăriile colective și vor îndemna pe întovărășii să pornească pe drumul gospodăriei colective.

Pentru ziua de 27 octombrie — oind se împlinesc 100 ani de la nașterea lui Miciurin — în toate satele și comunele regiunii vor fi organizate conferințe la căminele culturale despre viața și opera marelui savant sovietic. La Fălciuceni, cercul A.R.L.U.S. de la școala horticolă va organiza, prin mijloace proprii, o expoziție intitulată „Miciurin — un mare transformator al naturii”.

Un loc însemnat ocupă popularizarea experienței sovietice în zootehnie, ținând seama că în economia regiunii noastre această ramură are mare însemnătate. Pe lângă conferințele, convorbirile, referatele despre dezvoltarea sectorului zootehnic din U.R.S.S., ce vor fi expuse de medici veterinari, zootehniști, specialiști în creșterea animalelor, comitetul raional A.R.L.U.S. Darabani va organiza o constatare și o demonstrație practică la G.A.S. Coțușca, la care vor participa colhoziviști, întovărășii și țărâni muncitori din comunele Grasmaleuca, Rădăuți, Miorcani. La această constatare, tov. Constantin Adochiței, Erou al Muncii Socialiste, va vorbi despre experiența sovietică în creșterea și dezvoltarea animalelor.

La stațiunea experimentală zootehnică din Popăuți-Botoșani se va organiza un schimb de experiență în cadrul căruia tov. dr. N. Andrei, directorul stațiunii, va expune metodele învățate din vizita pe care a făcut-o recent în colhozurile și sovhozurile din Uniunea Sovietică, iar în comunele Dorna Arini și Dorna Candreni, din raionul Vatra Dornei, se vor deschide expoziții intitulată: „Creșterea animalelor în colhozurile sovietice”. Comitetul regional A.R.L.U.S. și-a mai propus să popularizeze sfaturile membrilor delegației de specialiști din agricultură din U.R.S.S. în frunte cu S. S. Praksin, cu privire la însoțirea porumbului furajier în vederea asigurării hranei animalelor pentru iarnă.

Comitetul nostru regional este preocupat să găsească forme noi în vederea popularizării și extinderii experienței înaintate sovietice, a marilor succese din U.R.S.S. în afara șezătorilor pe care le vom organiza în „dumnicile A.R.L.U.S.” în căminele culturale, în mai multe raioane — Dorohoi, Suceava, Botoșani — în marile întreprinderi, în unele gospodării colective, gospodării de stat și S.M.T.-uri, la sate, se vor organiza „plimbări pe harta U.R.S.S.” Profesori de geografie și istorie vor vorbi ascultătorilor despre bogățiile neasemuit de mari, despre uriașă putere economică, despre cultura înaintată din cele 16 republici unionale. O altă formă de popularizare a realității din Uniunea Sovietică vor fi răspunsurile la întrebările pe care oamenii muncii le vor pune în constatari organizate de cercurile A.R.L.U.S. cu titlul „Ce vreți să știți despre U.R.S.S.?”

Pentru „Decad. cărții și presei sovietice”, ne-am propus să organizăm, în colaborare cu C.L.D.C., un concurs de re-

In întimpinarea Lunii prieteniei

cenții din noile lucrări ale scriitorilor sovietici precum și întâlniri între o serie de scriitori și cititori. Scriitorii din regiunea noastră vor vorbi în întreprinderi și la sate despre lucrările scriitorilor sovietici, la șezătorile organizate în acest scop.

De pe acum, întreprinderea cinematografică regională a început să pregătească materialul de agitație vizuală în vederea popularizării Festivalului filmului sovietic, care se va desfășura în 30 de localități din regiune. În afară de aceasta, C.L.D.C. Suceava și întreprinderea regională cinematografică vor organiza o caravana a cărții și filmului sovietic.

La „Decada cîntecului și dansului sovietic” și la concursul de interpretare a muzicii și dansului sovietic vor participa peste o sută de echipe de teatru și de dans ale căminele culturale, ale caselor raionale culturale și din întreprinderi. Pentru o mai bună pregătire a repertoriului echipelor participante la concurs, Filarmonica de stat din Botoșani și Ansamblul de cîntece și dansuri „Ciprian Porumbescu” din Suceava vor prezenta o serie de concerte cu piese muzicale din repertoriul clasic rus și sovietic, în raioanele Vatra Dornei, Cimpulung, Fălciuceni etc. iar instructorii de teatru de la casele raionale culturale vor îndruma echipele artistice sătești în alegerea și prezentarea pieselor. În întimpinarea Decadei și a concursului se vor organiza schimburi de experiență între echipele căminele culturale și din întreprinderi, constatări între dirijorii de cor, responsabili echipele artistice etc.

Profesorii, învățătorii, educatorii precum și părinții elevilor vor putea să-și însușească din experiența sovietică în educația comunistă a tineretului participând la acțiunile pentru popularizarea pedagogiei sovietice. Cu acest prilej, la școlile din regiune vor fi prezentate referate și conferințe despre principiile pedagogiei sovietice, întâlniri între profesori și părinți, iar la Casele pionierilor se vor face lecții deschise model, ședințe cu părinții pentru popularizarea metodelor sovietice de educare a elevilor etc. În Luna prieteniei, pe stadioanele și terenurile de sport din regiune se vor întreci cei mai buni sportivi din toate asociațiile, în competiții de fotbal, handbal, volei, baschet, se vor organiza cursuri cicliste, întreceri la tenis de masă, dotate cu „Cupa prieteniei romino-sovietice”. În majoritatea raioanelor se pregătește organizarea „Ștafetelor marilor prietenii”. La orosul tradițional „Să împlinim 7 Noiembrie” și la concursul de șah organizat de gazeta „Veac nou”, vor participa mii de tineri și vîrstnici din colectivele sportive din regiune.

Pe lângă aceste acțiuni, ne-am propus să organizăm expoziții despre relațiile de prietenie romino-ruse de-a lungul veacurilor, conferințe în legătură cu rolul justiției populare sovietice, expuneri despre comerțul și cooperarea din Uniunea Sovietică etc.

O atenție deosebită ne-am propus să acordăm schimbului de scrisori — aceste mesaje frățești deosebit de interesante și instructive — cu eroicii constructori ai comunismului, Cercurile A.R.L.U.S. au fost îndrumate să studieze problemele pe care le ridică scrisorile soseite din Uniunea Sovietică, să scrie și să facă scrisorile constituie un izvor de noi învățăminte prețioase.

Numeroasele acțiuni înscrise în planurile comitetelor raionale și ale cercurilor A.R.L.U.S. trebuie îndeplinite cu succes. Principalul este să organizăm manifestări de o înaltă calitate, care să se bucure de aprecierea oamenilor muncii, din care să învețe cit mai mult și care să-și însușească în lupta pentru socialism, pentru pace.

Realizarea cu succes a sutelor de manifestări ce vor avea loc cer din partea noastră o organizare temeinică a muncii, o planificare chibzuită a acțiunilor, o strînsă colaborare cu organizațiile de masă și instituțiile culturale și de artă, asigurarea controlului și a îndrumării concrete a comitetelor raionale și cercurilor. De cea mai mare însemnătate este îndrumarea activității obștece, care a și început să sprijine organizarea acțiunilor din planul Lunii prieteniei romino-sovietice.

În fața comitetului regional și a activiștilor săi stau în această perioadă sarcini serioase. Sintem hotărâți să desfășurăm o susținută și vie activitate, pentru a asigura cel mai deplin succes manifestărilor din Luna prieteniei.

Pentru buna organizare a transportului în Capitală

Se a împlinit un an de cînd a luat ființă în Capitală Gospodăria de exploatare a taximetrelor de piață — GETAX.

Cetățenii din București au aflat cu bucurie vestea înființării și începerii activității GETAX-ului.

Inițierea acestei întreprinderi a fost posibilă datorită ajutorului larg dat de Uniunea Sovietică. Baza tehnică a GETAX-ului o constituie autoturismele primite din U.R.S.S. Au devenit curînd bine cunoscute autoturismele sovietice marca M-20 „Pobeda” cu care este înzestrat GETAX-ul. Publicul bucureștean apreciază mult aceste mașini, care se disting prin aspectul lor elegant și confort. Colectivul Gospodăriei de exploatare a taximetrelor și-a propus să desfășoare de la bun început o activitate care să satisfacă exigențele călătorilor. O gospodărie mare de acest fel nu a mai existat în țara noastră. Ea trebuia organizată cit mai amănunțit. Încă din 1952, serviciul tehnic al I.T.B.-ului a început să studieze problema, să stingă documentația necesară și să prevadă măsurile de organizare și funcționare. De mult folos a fost în această privință experiența înaintată a întreprinderilor similare din Moscova și din alte orașe mari sovietice. Un mijloc documentar de bază a fost cartea „Exploatarea taximetrelor” scrisă de inginerul sovietic Budrin. S-au folosit din plin recomandările din această carte privind organizarea întreprinderii, organizarea muncii șoferilor alți pe teren, cit și în garaj, calculul prețurilor ș.a. După exemplul întreprinderii de taximetre din Moscova, a fost creat un sistem de dispeceri.

NICOLAE DINU

director al GETAX

Pe măsură ce creștea parcul de mașini, s-au înființat noi și noi stații fixe și facultative de taximetre, răspîndite în toate raioanele Capitalei. Astăzi, există 52 stații de acestea. Cele mai multe sînt dotate cu cabine speciale, cu telefoane, cu cadre pregătite. Dispecerii de la aceste stații primesc comenzile cetățenilor și dirijează deplasarea taximetrelor. Pentru a reduce cit mai mult cursele fără pasageri, după fiecare transport șoferul duce mașina la stația cea mai apropiată. Aceasta reduce prețul de cost al transportului.

Colectivul de la GETAX a acordat și acordă toată atenția asigurării unui nivel profesional și cetățesc ridicat pentru toți conducătorii de autoturisme. Pe această linie s-a organizat un curs de reîmprospătare a cunoștințelor tehnice. De asemenea, gospodăria noastră a dat atenție ridicată nivelului cetățesc al șoferilor, educării lor în spiritul atitudinii juste față de bunul obștece și față de pasageri. Șoferii noștri sînt îndemnați să cunoască viața și munca șoferilor sovietici. Ei citesc cu mult interes cărți în care este înfățișată activitatea acestora, cum este romanul „Oameni la volan” de Rîbakov ș.a. În ședințele noastre de producție am analizat munca depusă de conducătorii auto pe teren și în garaj, am căutat să lichidăm unele mentalități și procedee învechite. Nu putem spune că aceste deprinderi au fost întotdeauna ușoare, dar ele se reduc și noi luptăm pentru curmarea lor definitivă.

Din rîndul conducătorilor auto ai GETAX-ului, se ridică tot mai mulți fruntași. Urmind pilda șoferilor sovietici, șoferi ca Ion Bîldaru, Constantin Brînzaru, Serghe Avachian, George Pîcu, Dumitru Duță, Alexandru Dobre și alții dau dovadă de avînt în muncă și de disciplină. Exemplul lor este un viu îndemn pentru întregul colectiv.

Pentru an de activitate a GETAX-ului a dovedit cu prisosință utilitatea acestel întreprinderi. Ea a obținut succese înmuncă curătoare în muncă, datorită în primul rînd calității superioare a mașinilor „Pobeda” pe care le-a primit. Astfel, primul lot de mașini pus în circulație acum un an a depășit 80.000 km parcurși fără reparații capitale. Datorită ridicării nivelului profesional al șoferilor și îmbunătățirii continue a transportului cu taximetre, GETAX a realizat pînă de curînd însemnate acumulări socialiste peste plan. La aceste acumulări, participă cu cote apreciabile reducerea de preț de cost, reducerea curselor electuate de mașini fără pasageri, economiile de combustibil, materiale, piese etc.

Pentru dezvoltarea gospodăriei noastre ne-am propus să sporim curînd parcul de taximetre cu încă 100 mașini, să înființăm noi stații, să organizăm o bază proprie de reparații prevăzută cu cadre pregătite și cu utilaj modern etc. Ne străduim să îmbunătățim continuu munca și să învățăm necontenit din experiența sovietică, pentru a răspunde prompt și pe deplin satisfacător cerințelor publicului din Capitală.

Un oaspete deosebit

— Un colhoznic în vîrstă de 147 ani vizitează Expoziția Agricolă Unională —

În cartea „Despre păstrarea sănătății și a capacității de muncă” a lui V. S. Lukianov, editată în Uniunea Sovietică, se găsește următoarea însemnare laconică:

„Colhoznicul Mahmud Eivazov, în vîrstă de 142 de ani, din colhoz „Komsomol”, raionul Lerikk, R.S.S. Azerbaidjană, are foarte mulți urmași: fiu, fiice, nepoți, strănepoți. Numărul lor se ridică la 118. Unul din strănepoții săi, Djallil, este Erou al Uniunii Sovietice. Soția lui Mahmud are 120 de ani, iar fiica lor Dala — 100. Familia lui Mahmud a realizat într-un an aproape o jumătate din totalul zilelor-muncă din colhoz”.

După 5 ani de la apariția cărții, într-o călduroasă de vară, vizitînd Expoziția Agricolă Unională am stat de vorbă cu unul din ghizii pavilionului R.S.S. Azerbaidjane, care ne-a povestit următoarele:

— Printre cei 5 milioane de oaspeți care au vizitat expoziția, se află și colhoznicul Mahmud Eivazov din colhozul „Komsomol”, raionul Lerikk. Colhoznicul Mahmud Eivazov, care are 147 de ani și este unul din cei mai vîrstnici cetățeni ai Uniunii Sovietice, a străbătut o cale lungă pentru a vizita expoziția. Capul celei mai numeroase familii din Uniunea Sovietică a venit cu un grup de colhoznici azerbaidjani.

Contemporan cu Pușkin și Lermontov, Eivazov are o memorie foarte bună și în convorbirile cu prietenii săi povestește multe evenimente care s-au petrecut cu 100 de ani în urmă. El se interesează de realizările colhozurilor și ale sovhozurilor, cunoaște îndeaproape exponatele, vorbește despre succesele sale. Cu toată vîrstă înaintată, Eivazov și-a păstrat capacitatea de muncă. Fiind unul dintre cei mai prețioși legumicultori din raion, Eivazov a realizat aproape 500 zile-muncă. Pentru aceasta, el a fost ales în delegația de colhoznici care a venit la Moscova să viziteze Expoziția Agricolă Unională.

Eivazov este membru al colhozului chiar de la înființarea lui, și muncește acolo cu cea de a 4-a soție a sa Sarga, în vîrstă de 105 ani. Pentru a-l ajuta pe Eivazov să cunoască Expoziția Agricolă Unională într-un rîstimp cit mai scurt, i s-a pus la dispoziție un automobil. În timpul vizitării pavilionelor expoziției, Eivazov se ține în pas cu consătenii săi, cu toate că unii dintre ei sînt mai tineri cu un secol. Are o curiozitate vie și se interesează de tot ce e nou.

Primind aceste informații despre colhoznicul Mahmud Eivazov, am plecat spre strada Terkovi, sperînd să-l găsim la hotel.

Case cu 5 etaje se alinază pe strada largă, asfaltată. Lidia Grigorievna Bas, administratoarea hotelului nr. 1, ne vorbește cu admirație despre oaspetele neobișnuit care este vizitat zilnic de mulți moscoviți și de oameni veniți din toate colțurile Uniunii Sovietice.

— Cînd Eivazov a sosit la hotel, directorul nostru îi oferi o cameră separată, unde el ar fi putut să se odihnească în condiții excelente, însă bătrînul colhoznic refuză, rugînd să fie cazat împreună cu concetățenii săi...

— Indată ce ne-a zărit, Eivazov s-a ridicat de pe pat și ne-a venit în întimpinare.

L. MALINOV

adresîndu-ne cuvinte de bun sosit în limba azerbaidjană. În fața noastră se afla un bătrînel de statură potrivită, spătos, cu părul alb, cu fața arsă de soare și gît vîinos. Miștile sale mari sînt puternice și bătuție, iar ochii căprui — larg deschis. După aspectul exterior nu l se poate da mai mult de 80 de ani...

În timp ce-l studiam pe acest bătrînel minunat, medicul hotelului, Elizaveta Andreevna Șumilova, ne povestea:

— În prima zi a venirii sale am vrut să-l consult pe Eivazov ca pe un pacient obișnuit: să-i iau temperatura și tensiunea, însă acest lucru s-a dovedit a fi dificil, deoarece bătrînul a folosit de foarte puține ori în viața lui termometrul sau medicamentele. Atît temperatura cit și tensiunea sînt perfect normale la acest om în vîrstă de 147 de ani.

Am legat apoi o convorbire interesantă cu Eivazov, pe care am notat-o întocmai... — Va voi vorbi despre mine pe scurt, căci dacă ar fi să stau să vă povestesc mai pe larg mi-ar trebui multe zile și nopți. M-am născut în satul Pisura situat la o mare altitudine în apropierea grăniei. Ținutul este foarte frumos, bogat în grădini, izvoare de munte și păduri seculare. Acum, la Lenkoran se poate ajunge cu mașina în 8 minute... Dar pe vremuri, satul nostru era complet izolat de restul lumii, iar noi puteam face nestingherii incursiuni la grănie. Tatăl meu, Suleiman, a trăit pînă la 100 de ani, iar mama mea Agaban, a murit acum 30 de ani. Ea a atins vîrstă de 150 de ani... Mulți copii a avut tatăl meu, — nici nu-i pot număra — și ne hrăneau cu toții cu roadele sărace ale pământului nostru muntos. Cînd am crescut, am început să „vizitez”, împreună cu consătenii mei, moștile feudaliilor bogăți din satele din apropiere graniței.

Trofeele le împărțeam săracilor. Apoi am început să duc o viață mai așezată, tulburată însă de războaie, de vraja lătrănească și de naționalități. Munceam pe pășunile situate la mare înălțime, pe ogoare și în grădini. Creșteam cirezi de vaci, oi și fel de fel de păsări. Cînd a fost instaurată puterea sovietică, am simțit cu adevărat binefacerea unei vieți în care munca ocupă locul de frunte. Apoi a început colectivizarea și eu, împreună cu toată familia, am intrat în colhoz printre primii. Acolo am continuat să mă îndelentesc cu creșterea vitelor. După aceea, mi-a fost mai greu să muncesc — anii își spun cuvîntul! — și am devenit legumicultor. În timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, am muncit cit doi-trei colhoznici, avînd în grijă peste 2 ha de grădini de zarzavat. Partidul și guvernul au răsplătit munca mea modestă, decorîndu-mă cu ordine și medalii. Și familia mea, care formează jumătate din numărul membrilor colhozului, muncește bine. Fiul meu lakimali, care are peste 100 de ani, lucrează cot la cot cu mine.

Și vederea și auzul îmi sînt bune. Numai dinții mi-au căzut cu 30 de ani în urmă. Vreți să știți cu ce mă hrănesc? Natura ne oferă din belșug roadele de aur ale pământului. Îmi place să mînc

Rîuri care renasc

Ramura nordică a munților Caucaș se mărginește cu o cîmpie uriașă. Aici e ținutul Stavropol, o însemnată bază cerealică și de creștere a vitelor din Uniunea Sovietică. În ultimul timp, în acest ținut s-au petrecut mari transformări. Rîurile Bolșoi Egorlik, Kugult, Tașli și zeci de alte rîuri și rîulețe, care cîndva secasera, s-au umplut din nou cu apă. Apa a venit de pe înălțimile Elbrusului, prin canalul cu scurgere normală care pornește de la Kubanul și cu ape repezi și stîmpără sece a unsprezece mii de hectare de cernoziom. Colhoznicii din raioanele Izobilnensk și Trumovsk au cules anul trecut de pe pămînturile desțelente grîu și legume în valoare de două ori mai mare decît veniturile ce le aduceau pășunile de altădată.

Din an în an, ținutul Stavropol își schimbă înfățișarea. Anul trecut, a intrat în funcțiune canalul de irigație și de derivație Pravo-Egorliksk, lung de 190 kilometri. Această puternică construcție

hidrotehnică dă viață la zeci de rîulețe, și electricitate stațiunilor și fermelor de creștere a animalelor, iar grădinișor și livizilor le dă umezeală.

Și mai mărează va fi construcția canalului de irigație și derivație Levo-Egorliksk. Lungimea lui va fi de 260 kilometri. Constructorii vor trebui să sape aproape 20 milioane metri cubi de pămînt și să toarne o uriașă cantitate de beton. Odată cu terminarea lucrărilor din acest sector, suprafața pămînturilor irigate va spori la 105.000 hectare. Apa va curge prin albișle rîurilor și rîulețelor ce secasera și prin canale de irigație. Lungimea lor va fi de 2.500 kilometri. În regiunea lacurilor sărate, se construiește cel mai mare rezervor de apă din U.R.S.S. El va asigura crearea unei baze permanente de nutreț precum și amenajarea în fiecare sat de livezi, vii și grădini de legume. Va căpăta o largă dezvoltare și cultivarea orezului.

SCRISORI la REDACȚIE

Cursurile populare și-au început activitatea

Zilele acestea, în întreprinderile și instituțiile orașului Băilești și-au început activitatea cursurile populare de limba rusă.

Comitetul raional A.R.L.U.S.-Băilești a pregătit din timp și cu seriozitate condițiile care să asigure buna desfășurare a învățămîntului popular de limba rusă din acest an. Astfel, în urma ședinței cu comisia raională de coordonare a cursurilor, fiecare membru al acestei comisii și-a asumat răspunderea de a se ocupa de organizarea și îndrumarea unui număr de cursuri din oraș. Tov. Andrei Anghel, Maria Popov, Constantin Săuleanu, Leonid Mitulescu și alți membri ai comisiei s-au deplasat în această perioadă în întreprinderi și instituții, sprijinind cercurile A.R.L.U.S. în munca de popularizare a importanței studierii limbii ruse precum și în acțiunea de înscriere a elevilor.

În orașul Băilești s-au organizat astfel 37 de cursuri populare de limba rusă, dintre care 3 cursuri de ciclul I cu 55 elevi, 12 cursuri de ciclul II cu 192 elevi, 7 de ciclul III cu 110 elevi și 18 cursuri

de avansăți cu 210 elevi. Printre întreprinderile și instituțiile unde vor funcționa în acest an asemenea cursuri, se numără: Întreprinderea economică raională, Spitalul unificat, Oficiul raional P.T.T., Sfatul popular ș.a.

STAN IACOB
correspondent voluntar

O constatare la schela Gîrleni

Cercul A.R.L.U.S. de la schela petroliferă Gîrleni, regiunea Pitești, se preocupă în permanență de popularizarea metodelor avansate de muncă ale petroliștilor sovietici. După conferința „Știința și tehnica în ajutorul sondorilor”, ținută nu de mult, biroul cercului A.R.L.U.S. a organizat zilele trecute la această schelă o constatare la care s-au discutat câteva probleme referitoare la repararea sondelor de țitel și, mai ales, cu privire la spălarea sondelor.

Cei peste 200 de sondori, mecanici, canzanții, sudori, tehnologi și ingineri au ascultat cu multă atenție referatul expus de tov. inginer I. Constantin, care a înfățișat procedeul sovietic de spălare a sondelor.

După expunerea, numeroși partici-

panți au cerut împrumiri suplimentare cu privire la aplicarea metodelor sovietice de spălare a sondelor de țitel.

M. GHIBERNEA
correspondent voluntar

Cercul de cartier își sporțește numărul membrilor

În planul său de muncă, cercul A.R.L.U.S. din cartierul „13 Decembrie” din Vaslui a prevăzut să atragă noi membri în Asociația noastră.

Pentru buna desfășurare a acțiunilor de înscriere de noi membri, biroul cercului a antrenat 15 membri activi din cartier — pensionari, gospodine etc.

Cîteva echipe de membri activi, după o prealabilă instruire, și-au repartizat între ele cele 21 de străzi ale cartierului și au pornit pe teren. Tovarășii din echipe s-au interesat de locuitorii care încă nu sînt înscriși în Asociația noastră și au stat de vorbă cu ei despre activitatea cercului, îndemîndu-i să se înscrie în A.R.L.U.S. După primele vizite făcute de aceste echipe, au cerut înscrierea în A.R.L.U.S. 45 de cetățeni, iar după a doua serie de vizite, alți 100. În această muncă, s-au evidențiat tovarășii D. Lucaci, R. Schwartz ș.a. Noilor membri le sînt înmîinate carnetele în cadrul unei manifestări culturale organizată la cîminul cultural din cartier.

DUMITRU MARDARE
correspondent voluntar

Pe calea întăririi colaborării între popoare

Moscova a fost din nou sediul unor tratative diplomatice urmărite cu interes deosebit de opinia publică mondială, tratative ale căror rezultate contribuie la întărirea păcii și securității în Europa. Alături de tratativele pe care le-a purtat cu delegația guvernamentală a Republicii Finlande și în cele cu delegația guvernamentală a Republicii Democratice Germane, guvernul sovietic a dovedit că în acțiunile sale internaționale, se călăuzește în permanență de interesele asigurării păcii și colaborării între popoare, că prieteniei și încrederii ei răspunde totdeauna cu prietenie și generozitate.

Deși țările pe care le reprezintă cele două delegații guvernamentale care s-au aflat în Uniunea Sovietică între 15 și 20 septembrie au o structură socială și de stat diferită, fiecare din ele a găsit în Uniunea Sovietică înțelegerea față de interesele sale naționale. În Uniunea Sovietică și aceste state s-au încheiat tratate menite să dezvolte și mai departe relațiile de prietenie și colaborare existente.

Relațiile dintre Finlanda și U.R.S.S. au trecut prin încercări grele. De două ori reacțiunea finlandeză a atras țara în războaie criminale împotriva U.R.S.S. După terminarea celui de al doilea război mondial situația s-a schimbat însă. În Finlanda a biruit politica lucidă conformă cu dorința și interesele poporului finlandez, cunoscută sub denumirea de „linia Paasikivi” după numele actualului președinte al republicii, care a fost promotorul ei. În Uniunea Sovietică și Finlanda s-a încheiat, în aprilie 1948, un tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală care a marcat o cotitură hotărâtoare, statornicind relații de încredere reciprocă și de prietenie între cele două țări.

În cursul anilor de după război, legăturile comerciale, culturale, științifice, artistice între cele două țări au luat o dezvoltare tot mai largă. Colaborarea sovieto-finlandeză constituie un exemplu de coexistență pașnică, fiind în același timp un model de relații bazate pe egalitate și neamăscare în treburile interne între o mare putere și o țară mică — o dovadă concretă că este posibilă colaborarea rodnică între țări cu sisteme sociale diferite.

Conducătorii Finlandei au venit la Moscova ca prieteni. În acest spirit s-au discutat problemele privitoare la relațiile sovieto-finlandeze și unele probleme internaționale interesând cele două țări, de delegații guvernamentale câzând de acord să prelungească valabilitatea tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre U.R.S.S. și Finlanda cu 20 de ani.

După cum se știe, pe baza tratatului de pace încheiat în 1947 s-a acordat Uniunii Sovietice, pe termen de 50 de ani, cu drept de arendă, baza maritimă militară de la Porkkala-Udd. Uniunii Sovietice i-a fost necesară această bază maritimă militară situată în imediata apropiere a frontierei Uniunii Sovietice pentru a asigura apărarea Leningradului.

În prezent, fiind seama de relațiile de prietenie stabilite între cele două țări, ca și de începutul de destindere internațională, guvernul sovietic a luat inițiativa de a renunța înainte de termen la baza maritimă militară Porkkala-Udd și de a lichida această bază. Guvernul sovietic a hotărât să cedeze gratuit Finlandei clădirile de locuit, comunale și de uz obște, depozitele și alte clădiri, precum și utilajul portuar și instalațiile construite de partea sovietică pe teritoriul Porkkala-Udd.

Enthusiazmul cu care poporul finlandez a primit rezultatele tratatelor de la Moscova este oglindit de comentariile publicate în aceste zile în presa finlandeză care, în unanimitate, exprimă recunoștința poporului finlandez față de guvernul sovietic și de politica justă a președintelui Paasikivi și a guvernului Kekkonen. Chiar și cercurile occidentale reacțio-

nare, care nu văd cu ochi buni relațiile de prietenie dintre Finlanda și U.R.S.S. și care în zilele premergătoare ca și în cursul desfășurării tratatelor au încercat să semene neîncredere în rezultatul lor, sint nevoite să recunoască importanța acestora.

Gestul Uniunii Sovietice de a renunța la baza maritimă militară este apreciat de opinia publică mondială drept o nouă contribuție a Uniunii Sovietice la destinarea internațională și la dezarmare. Popoarele iubitoare de pace cer pe drept cuvânt ca acest exemplu să fie urmat și de alte state, cu atât mai mult cu cât bazele militare ale puterilor occidentale nici n-au fost create din motive de apărare.

Tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Democratice Germane — care au avut loc la Moscova, între 17—20 septembrie au constituit o etapă importantă în dezvoltarea continuă a bunelor relații dintre popoarele sovietic și german, precum și un pas îndreptat spre menținerea și consolidarea păcii și securității în Europa, spre unificarea Germaniei ca stat iubitor de pace, democrat. Relațiile prietenești și de colaborare dintre cele două țări au intrat într-o nouă fază. Prin semnarea tratatului cu privire la relațiile dintre Uniunea Republicii Sovietice Socialiste și Republica Democrată Germană și a statornicirii principiilor pe baza cărora se vor dezvolta, în viitor, relațiile între cele două țări.

Tratativele menționează că Republica Democrată Germană este liberă să adopte hotărâri în probleme de politică internă și externă care o privesc inclusiv în relațiile cu Republica Federală Germană, necum și în dezvoltarea relațiilor cu celelalte state.

În legătură cu această prevedere, guvernul sovietic a hotărât să desființeze funcția de Inalt Comisar al U.R.S.S. în Germania. De asemenea, fiind seama că în R. D. Germană au fost traduse în viață hotărârile Consiliului de Control din Germania, privitoare la reorganizarea vieții sociale pe baze pașnice și democratice și luându-se în considerație legislația existentă în Republica Democrată Germană — care face de prisos menținerea în vigoare a acestor hotărâri, guvernul sovietic a luat măsura ca legile, directivele, ordinele și celelalte hotărâri corespunzătoare ale Consiliului de Control din Germania, emise în perioada 1945—1948, să-și înceteze valabilitatea pe teritoriul R. D. Germane. Aceasta este o concretizare a încrederii pe care guvernul și poporul sovietic o au în forțele democratice care muncesc pentru construirea socialismului în R. D. Germană.

În fața poporului german stă astăzi sarcina de a realiza o Germanie unită, democratică și pașnică. Guvernul sovietic s-a arătat gata să contribuie la realizarea acestei aspirații legitime a poporului german. Dar, așa cum a subliniat în repetate rânduri guvernul sovietic, rezolvarea problemei unificării Germaniei este, în primul rând, o chestiune a germanilor înșiși. Ea trebuie să corespundă unor acorduri internaționale cu privire la asigurarea păcii și securității în Europa. Trebuie însă să se țină seama că rezolvarea acestei probleme este o chestiune în care au un cuvânt de spus atât Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană cât și cele patru mari puteri. Or, intrarea Republicii Federale Germane în N.A.T.O. și dorința celor trei puteri occidentale ca Germania unificată să facă parte din acest organism agresiv nu poate decât să creeze obstacole în calea unificării țării.

Problema unificării Germaniei este a-cum o problemă la ordinea zilei. Se a-proprie Conferința de la Geneva a ministrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. Guvernul sovietic a arătat, încă la conferința șefilor guvernelor celor patru state, căile concrete pentru soluționarea ei. Lichidarea grupărilor militare

existente și crearea unui sistem etic de securitate colectivă europeană ar duce la rezolvarea problemei germane. Deoarece, până în prezent acest sistem nu a fost încă creat, Republica Democrată Germană va trece la îndeplinirea angajamentelor ce-i revin în conformitate cu tratatul de la Varșovia.

Tot datorită faptului că nu există încă acest sistem etic de securitate, precum și faptului că Republica Federală Germană a fost încadrată în N.A.T.O. se impune menținerea trupelor sovietice care se află în momentul de față pe teritoriul R. D. Germane, în conformitate cu acordurile internaționale existente. Dar, așa cum se stipulează clar în Tratat, aceste trupe rămân temporar pe teritoriul R. D. Germane și nu se vor amesteca în treburile interne ale R. D. Germane și în viața social-politică a țării.

În cursul tratatelor a avut loc, de asemenea, un schimb de păreri în problema aceluia dintre fostii prizonieri de război germani care se mai află în U.R.S.S. și care-și ispășesc pedeapsa pentru crimele pe care le-au săvârșit. Luând în considerație apelul făcut în acest sens de președintele și guvernul Republicii Democratice Germane precum și rugămintea guvernului Republicii Federale Germane, guvernul sovietic a declarat că va examina favorabil această problemă și va prezenta propuneri Președintelui Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Împreună cu toți oamenii iubitori de pace, poporul român salută încheierea cu succes a tratatelor desăfurate. Noile acțiuni ale Uniunii Sovietice, menite să largască colaborarea internațională, să concretizeze începutul de destindere în relațiile internaționale, intervenit după Conferința de la Geneva, nu pot decât să întindă aprobarea unanimă a poporului român, ele fiind în perfectă concordanță cu politica externă de colaborare cu toate statele, indiferent de orinduirea lor socială, politică pe care, — alături de toate țările lagărului socialismului — o duce cu consecvență și Republica Populară Română.

In câteva cuvinte

● La Bonn au fost publicate bilanțurile a 936 societăți pe acțiuni vest-germane. Rezultă că, în cursul anului 1954, aceste societăți, cu un capital pe acțiuni de 10,8 miliarde de mărci, au realizat dividende care față de 1953 reprezintă un spor de 20 la sută. Ziarul „Freies Volk” arată că această creștere este un rezultat al intensificării ritmului de muncă al înlesnirilor fiscale acordate industriștilor și urcării prețurilor în Germania occidentală.

● În S.U.A. a apărut, recent, o lucrare intitulată „Statele Unite în America Latină” de Herman Olden. În broșură este demascată imixtiunea crescândă politică și economică a S.U.A. în treburile țărilor din America Latină. Politica dusă de S.U.A. — se arată în broșură — este răspunzătoare de starea de înăpoiere a economiei țărilor latino-americane și de cumplita mizerie în care se zbate populația lor. Este suficient de amintit că în America Latină două treimi din populație este subnutrită.

● Ziarul „New York Times” a publicat o scrisoare a scriitorului american Waldo Frank în care acesta critică Departamentul de Stat pentru că i-a refuzat eliberarea pasaportului de plecare în R. P. Chineză. Waldo Frank condamnă încercările de a stabili relații cu chinezii „pe bază de embargo și forță”. „Atunci când chinezii ne propun să facem un schimb de idei, ca în cazul de față — scrie el — trebuie să profităm de această oportunitate. Noi avem multe de învățat și numai în cazul că vom ști acest lucru vom putea împărtăși altora cunoștințele noastre”.

„Spiritul Genevei” și unele recidive ale politicii „de pe poziții de forță”

M. MARININ

Cum era și de așteptat, după Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru mari puteri, problema dezarmării a căpătât o și mai mare acuitate. Popoarele înțeleg prin cuvântul „dezarmare” un sistem de măsuri care să asigure o considerabilă reducere a forțelor armate și a armamentelor obișnuite, interzicerea armei nucleare și stabilirea unui strict control internațional asupra înfăptuirii acestei interziceri, ca un program eficient de consolidare a păcii și a securității internaționale.

A fost o vreme când divergențele între marile puteri cuprindeau toate — sau aproape toate — laturile problemei dezarmării. Această vreme a trecut. Actuala etapă a tratatelor despre dezarmare a început pe o nouă bază. Ea se caracterizează prin apropierea pozițiilor marilor puteri, ceea ce — cum e și firesc — mărește speranțele cercurilor largi ale opiniei publice într-un rezultat fericit al tratatelor.

Acum, toată lumea recunoaște că, în îndelungata istorie a tratatelor pentru reducerea înarmărilor și interzicerea armei atomice, data de 10 mai 1955 a constituit, într-adevăr, un jalon important. Caracterul constructiv al propunerilor sovietice a fost confirmat la Conferința de la Geneva.

Ținând seama de apropierea punctelor de vedere ale celor patru puteri cu privire la problema dezarmării, președintele Consiliului de Miniștri al Franței, Edgar Faure, a subliniat că dacă dezarmarea „a fost considerată mult timp o utopie”, în prezent acest scepticism a scăzut.

Pornind de la aceasta, — la Conferința de la Geneva — șefii guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței au considerat necesar să propună ca țel nemijocit elaborarea prin eforturi comune a „unui sistem practic de dezarmare”. Prin urmare, acum nu e vorba dacă-i posibilă, în general, crearea unui sistem aplicabil de dezarmare. Această posibilitate a fost recunoscută. Acum trebuie mers mai departe și, având drept călăuză „spiritul Genevei”, trebuie lichidate greutățile existente, pentru a înfăptui dezarmarea într-un timp cât mai scurt.

În aceste condiții, popoarele erau în drept să aștepte ca subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, care și-a reluat activitatea la 29 august, să-și îndrepte eforturile spre lichidarea greutăților care au mai rămas în calea spre realizarea unui acord. Faptele arată, însă, că, până în prezent, nu se observă un progres important în activitatea subcomitetului.

După cum a declarat la 9 septembrie tov. Sobolev, reprezentantul Uniunii Sovietice în subcomitet, delegația sovietică tot mai așteaptă din partea delegației americane un răspuns din care să reiasă pozițiile sale în următoarele probleme: nivelul până la care trebuie reduse forțele armate ale celor cinci mari puteri și ale celorlalte state, data când va intra în vigoare interzicerea deplină a armei atomice în cadrul programului general de dezarmare, încetarea experiențelor cu arma atomică precum și adoptarea de către state a obligațiilor de a nu folosi arma nucleară până la intrarea în vigoare a acordului cu privire la interzicerea deplină a armei atomice și cu hidrogen. „Declarația d-lui Stassen că S.U.A. „își rezervă” pozițiile privind toate propunerile făcute anterior în subcomitet, a spus tov. Sobolev, nu permite să ne facem

o imagine clară a atitudinii S.U.A. față de propunerile Uniunii Sovietice din 10 mai”.

Astfel, punctul de vedere oficial al S.U.A. în această problemă nu este acum clar. Nu se poate să nu vedem însă că, în ultima vreme, presa americană este plină de relații senzationale cu privire la faptul că S.U.A. „au pus de o parte” în general „toate planurile de dezarmare pentru care s-au pronunțat înainte de Conferința de la Geneva”. Asemenea declarații nu pot decât să aducă dovadă că progresul în direcția unei adevărate dezarmări nu convine de loc unor politicieni care văd o supremă înțepicune în politica „de pe poziții de forță” iar „spiritul Genevei” — un păcat. Aceasta se poate vedea, de pildă, din articolul comentatorului ziarului „Christian Science Monitor”, Frye, în care acesta dezvăluie „dubla contabilitate” pe care o țin unii politicieni din S.U.A.

După afirmațiile acestui comentator, dacă politicienii americani „s-ar considera în drept să fie pe deplin sinceri” ei ar declara deschis că, în general, renunță în diferite probleme ale dezarmării, la poziția care a fost înainte sprijinită de președintele S.U.A. și care a făcut să se întredădească posibilitatea realizării unui acord între cele patru puteri. O asemenea „autorenuțare” s-ar referi, după cum scrie Frye, chiar la problema nivelului forțelor armate.

În articolul lui Frye, nu figurează nici un nume; politicienii ale căror păreri le-a expus amănunțit sînt anonimi. Dar, în fond, aceștia nu sînt oameni aișococii — ei există și uneltesc, uneltesc chiar cu un scop bine precizat îndreptându-și eforturile spre frînarea „spiritului Genevei”, menținând, în toată integritatea ei, politica „de pe poziții de forță”. Corespondentul din Washington al ziarului „New York Times”, Reston, prezintă cititorilor ziarului pe unul din reprezentanții de vază ai acestui gen de politicieni fără să așadă nici numele lui, nici situația lui oficială. De data aceasta, este vorba de Quarles, noul ministru al Aviației din S.U.A. După cum se știe el a fost numit în postul de ministru după Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru mari puteri. Cu atât mai interesantă este cuvintarea, rostită zilele trecute la Philadelphia, prin care noul ministru are pretenția să expună politica guvernului în problema dezarmării.

Reston expune amănunțit conținutul acestei cuvintări care, după părerea lui, este o măturare a „revoluției” care a avut loc în poziția oficială americană cu privire la problema dezarmării. În ce constă această „revoluție”? Ministrul Aviației afirmă că sensul ei constă în renunțarea la sistemul dezarmării după care fiecare ar trebui „să dezarmeze în așa măsură încât nimeni să nu aibă suficiente forțe pentru dezlănțuirea unui mare război”.

Avem aici o concepție nu prea originală dar, în felul ei, unitară, precisă. Conținutul ei atât de simplu, se reduce, după cum spune Reston, care rezumă cuvintarea lui Quarles, la următoarele: noțiunea obișnuită despre dezarmare este „demodată” și nu corespunde situației actuale; S.U.A. au intenția să asigure menținerea unei nimicitoare puteri aeriano-atomice; prin urmare, nu poate fi vorba de interzicerea și distrugerea armei atomice; numai „observații reciproce” ale stateilor care dispun de arma atomică, pot preîntîmpina un atac neașteptat.

Astfel menținerea cu orice preț a armei atomice este așă și omega politicii al cărei propagandist zeloș este dl. Quarles. Dar, în această veche melodie găsim și sunete noi. Până în prezent, cel puțin în cuvintările și articolele multor oameni de stat americani, posibilitatea interzicerii armei atomice era condiționată de adoptarea unui sistem special de inspecție. Acum, după cum relatează Reston, se aduce un amendament esențial. „Dacă rușii, — scrie el — ne vor întreba, așa cum fac în comisia O.N.U. pentru dezarmare — dacă vom accepta sistemul lor de interzicere și de lichidare a armei de extermare în masă, în cazul când ei vor accepta sistemul nostru de inspecție prin semnalizare, atunci și în acest caz răspunsul va fi „nu”. Intreaga bază a concepției americane în această problemă s-a schimbat fundamental”.

Dar dacă aceasta corespunde realității, ce motive au provocat schimbarea „întregii baze a concepției” d-lui Quarles și a colegilor lui? Nu găsim răspunsul la această întrebare nici la Quarles, nici la Reston. Răspunsul însă vine de la sine. Cuvintarea ministrului Aviației o glîndește, peșeme, o anumită restructurare a concepțiilor adversarilor principali ai dezarmării — provocată de rezultatele Conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor. Atăta timp cît atmosfera internațională, otrăvită de „războiul rece”, exclude rezolvarea pozitivă a problemelor internaționale fundamentale, adversarii dezarmării își camufiau adevăratele lor tendințe cu ajutorul argumentului despre necesitatea creării, încă înainte de înfăptuirea dezarmării, a unui sistem general și atocuprinzător de inspecție. Acum, cînd „spiritul Genevei” nu numai că impune găsirea unei rezolvări pozitive, favorabile, a problemelor litigioase ci și deschide posibilitatea reală a unei adevărate dezarmări, cînd astfel vechile „rezerve de manevră” ale celor care, în general, resping această cale se epuizează — adversarii dezarmării își scot masca și declară față cu, în orice condiții și sub orice formă — și cu orice garanții de eficacitate a controlului internațional — interzicerea armei atomice — nu te convine.

„Pacea pe calea unei înfrînări eficiente” — așa își numește Quarles concepția. Reston consideră, însă, că un nume mai potrivit ar fi „pacea pe calea unei terori reciproce”. Dar problema nu constă în denumiri. Esența programului expus de ministrul Aviației este foarte clară: acest program nu cuprinde dezarmarea ci cursa înarmării lui, în primul rînd, a armei nucleare — adică vechiul refren al politicii „de pe poziții de forță”.

Politica „de înfrînare eficientă” sau de „terora reciprocă” înseamnă sporierea neîncrederii internaționale, creșterea în cordării în relațiile între state, refuzul de a recurge la forme eficiente de garanție a securității, subminarea cauzei păcii. Și, dimpotrivă, „spiritul Genevei” este menit să contribuie la întărirea cauzei păcii pe baza dezarmării, întărirea securității internaționale, a altor garanții de securitate, colaborării pașnice multilaterale între state.

Problema este următoarea: ori „spiritul Genevei”, ori politica „de pe poziții de forță”. O a treia cale nu există!

Popoarele au ales de mult. Ele sînt pentru „spiritul Genevei” în rezolvarea problemelor internaționale fundamentale — pentru dezarmare, pentru interzicerea necondiționată a armei nucleare, pentru un control internațional eficient.

(Text prescurtat din „Pravda”)

Delegația agricolă sovietică a produs o puternică impresie în S. U. A.

viatici a fost „oare cum agitată” — să recunoască, totuși, că această primire „a fost foarte caldă”. Delegația sovietică, care a fost primită cu foarte multă ospitalitate și care a primit numeroase informații științifice și tehnice „a produs o puternică impresie” scrie ziarul „Christian Science Monitor” care apare la Boston. Asemenea aprecieri au fost numeroase. Ziarul „Star”, care apare în districtul Ziar din statul California, a apărut în ziua sosirii delegației sovietice avînd ca titlu pe întreaga pagină: „Rușii sînt azi oșpeții noștri”. În ziua sosirii delegației sovietice în orașul Detroit — centrul industriei americane de automobile — ziarul local „Detroit News” a apărut cu titlul: „Oaspeții sovietici! au adus cu ei sentimente cordiale”. Revista „United States News and World Report”, cunoscută prin spiritul ei conservator, scrie: „Fermierii americani, dintre care majoritatea nici nu văzuseră înainte ruși, au descoperit deodată că oaspeții lor sînt foarte prietenoși. Se vede că rușii vor să-și câștige prietenii ori unde se duc, și ei obțin în această privință un succes extraordinar”.

Ziarele menționează în mod deosebit priceperea membrilor delegației sovietice, energia lor: ei au umblat, reobosiți, de-a lungul ogoarelor și orașelor Americii, adeseori la o temperatură de 40 grade. Ziarele arată că întrebările pe care oaspeții sovietici le-au pus în ferme, în crescătoriile de cai, în colegii și uzine au vădit nu numai un mare interes pentru tehnica agriculturii americane, ci și cunoștințe temeinice în acest domeniu. Fermierii americani au fost foarte mirați de atenția pe care delegații au acordat-o economiei agriculturii americane. Revista „United States News and World Report”, care a depus multe eforturi pentru ași dezorienta cititorii ce manifestau un viu interes pentru delegații sovietice, a fost nevoită să menționeze că „asupra fermierilor au produs o puternică impresie întrebările competente pe care le-au pus oaspeții sovietici”. „Ei răspund foarte sincer la întrebările despre agricultura sovietică”, scrie aceeași revistă.

O primire deosebit de caldă a fost făcută delegațiilor sovietice în etapa finală a călătoriei pe care au efectuat-o în statul California. Pe aerodromul din San-Francisco delegații au fost întâmpinați cu placarde purtînd inscripții în limbile engleză și rusă „Pentru pace și prietenie”,

„Pentru pace în lumea întreagă!”, „Bine ați venit în California!”

În timpul șederii lor în California, delegații au primit numeroase saluturi din partea diferitelor organizații, prin care acestea își exprimau cele mai prietenoase sentimente și cele mai bune urări. „Poporul american dorește să trăiască în pace cu dumneavoastră și să întretină relații bune de prietenie și de afaceri” — scrie Irving Bank. Amintind că poporul american „nu a uitat pe nelîncirțuri voștri eroi care au căzut la Stalingrad” autorul scrisorii roagă pe membrii delegației să primească cele mai bune urări „din partea oamenilor de bună credință din S.U.A.”.

Este caracteristic faptul că, într-o serie de locuri, americanii au arătat oaspeților sovietici că au folosit cu succes soiuri sovietice din diferite plante pentru îmbunătățirea soiurilor americane locale. Astfel, profesorul Lynton Presen, de la colegiul din Michigan, a comunicat delegaților că una din varietățile de lucerna care crește în statul California nu s-ar fi putut aclimatiza dacă nu ar fi fost încercușată cu lucerna rusească. Datorită acestei încercușări a fost creată o iarbă de o înaltă calitate.

În orașul Worthington din statul Minnesota, la prînzul oferit în cinstea delegației, reprezentantul guvernului statului, B. Allan, a spus: „Tot așa cum America a dat lumii întregi porumb, unele culturi cerealiere și terburii ne-au venit din marile regiuni agricole ale Uniunii Sovietice. Cele două țări ale noastre au învățat mult una de la alta în domeniul culturilor cerealiere, al culturilor furajare și creșterii vitelor. Astfel ne putem aduce un folos reciproc împărțîndu-ne metodele pe care le folosim în agricultură. Totodată, putem contribui la întărirea prieteniei și la consolidarea păcii”. Decanul facultății agricole din statul Michigan a spus: „Sperăm că v-a plăcut călătoria pe care ați făcut-o și că veți duce în țara dvs. idei științifice, care vor fi de folos poporului dumneavoastră și vor contribui la întărirea păcii și la prosperitate în lumea întreagă”.

În întreaga ei călătorie, delegația sovietică a avut prilejul să se încredințeze de năzuința sinceră a oamenilor de știință și fermierilor americani de a întreprinde un schimb științific-tehnic. Reprezentanții cercurilor de afaceri și-au exprimat do-

rința de a vedea lărgit comerțul între Uniunea Sovietică și S.U.A. pe bază de avantaje reciproce. La Chicago, cu prilejul vizitării marii uzine constructoare de mașini agricole „International Farm-Western”, președintele societății, John Corthy, salutînd pe delegați, a spus: „Considerăm că comerțul între țări contribuie la înțelegerea reciprocă și dacă va exista bunăvoință și încredere el va constitui o contribuție eficientă la întărirea păcii”, adăugînd că speră ca schimbul între S.U.A. și Uniunea Sovietică să deschidă „era unei mai bune înțelegeri între noi”.

Însemnătatea schimbului de delegații agricole pentru crearea unei atmosfere de încredere între state, pentru întărirea păcii a fost subliniată atât de către unii reprezentanți ai opiniei publice americane, cât și de organe influente ale presei americane. În orașul Fresno, statul California, viticultorul Henri J. Andreas, și-a exprimat credința că această călătorie a delegației sovietice contribuie la întărirea păcii.

Delegația agricolă sovietică și-a petrecut ultimele zile ale călătoriei în America, la Washington. În ziua sosirii delegației în capitala Americii, ziarul „Star” din Washington a scris: „Cei 12 specialiști ruși în agricultură care se află acum în orașul nostru sînt oaspeți bineveniți. Ei au călătorit prin Statele Unite, au văzut fermele americane și, pretutindeni, au produs impresia unor oameni sinceri, inteligenți, prietenoși. De aceea, în clipa cînd se pregătesc să se întorcă în Uniunea Sovietică îi încredințăm că vor duce cu ei respectul și simpatia popoarelor țării noastre. Și dacă au învățat unele lucruri care vor fi poate de folos fermierilor din țara lor, foarte puțini dintre noi vor regreta acest lucru”.

„Cea mai puternică și plăcută impresie, — a spus șeful delegației V. Mațkivici în cuvintarea pe care a rostit-o la clubul Internațional al Presei din Washington — ne-a produs-o înțînirea cu americanii de rînd, cu oameni care muncesc, care doresc pacea și care urăsc războiul tot atât de mult ca și poporul nostru”.

Spiritul Conferinței de la Geneva care a marcat începutul îmbunătățirii relațiilor între țări a contribuit, în mare măsură, la succesul călătoriei delegației sovietice în S.U.A.

NOTE

Primii pași ai lui Stuart Alsop

Un cunoscut publicist american, unul din cei doi frați Alsop — Stuart Alsop — a vizitat, de curînd, câteva colhozuri sovietice din regiunea Niprului despre care el scrie în ziarul „New York Herald Tribune”.

E demnă de semnalat apariția acestor articole chiar dacă în cuprinsul lor sînt unele rezerve de care e firesc că Stuart Alsop s-a nu se lepede atât de lesne. Lui, de pildă, faptul că „porcii sînt finuși într-o curățenie exemplară” i-a produs „o impresie neplăcută”. Dar lucrul acesta nu e atât de important, știut fiind că felul cum trebuie finuși porcii — în murdărie sau în curățenie — este o problemă de mult rezolvată.

Alsop a mai scris însă despre situația colhozurilor. El recunoaște, de pildă, că sistemul colhoznic „acționează totuși în-

tr-un fel oarecare... că grîul este mînat, că fructe excepționale se găsesc din belșug, că țărani sovietici sînt oameni sănătoși și puternici”. Toate acestea i-au umblat mult pe Stuart Alsop. El e aștepta, de bunăseamă, să vadă colhozuri inactive, grîu prosl, livezi pustii, fructe pipernicte, țărani bolnavi, flămînzii, slabi... Asta ar fi însemnat că orînduirea colhoznică nu s'ar justificat existența.

Dar faptele sînt fapte și Alsop a trebuit să scrie potrivit acestor fapte. El s-a convins de faptul că colhoznicii „sînt mindri și mulțumiți” de viața lor.

E de observat că în cunoașterea realității sovietice, unul din cei doi frați Alsop a făcut primii pași. Chiar dacă acești pași dinții sînt șodători și făcuți cu multă precauție, ei sînt totuși un semn bun: așa învață oamenii să meargă, să scrie, să citească.

Un proiect englez întîmpinat cu nemulțumire la Washington

Ziarul italian „Avanti” a publicat o corespondență din Londra în care se spune că, în cercurile apropiate de guvern, se vorbește despre o reducere a cheltuielilor militare și, în primul rînd, a cheltuielilor pentru efectivul forțelor armate, ceea ce constituie un prim rezultat al cerșoarelor greutăți financiare și sociale prin care trece Anglia.

O asemenea măsură, după cum arată ziarul, ar fi extrem de populară, deoarece majoritatea covârșitoare a reprezentanților opiniei publice engleze este încredințată că „spiritul Genevei” a pus capăt războiului rece. Se spune că reducerea efectivului forțelor armate s-ar putea obține prin reducerea duratei serviciului militar de la 24 la 18 luni.

„Dar, — scrie ziarul, — această hotărîre întîmpină o puternică rezistență. N.A.T.O., deși guvernul englez a afirmat că această reducere de cheltuieli nu va avea nici o influență asupra obligațiilor militare ale Angliei în cadrul Uniunii

Atlanticele de Nord. Comandantul Uniunii Atlanticele de Nord exprimă îngrijorarea Washingtonului în legătură cu acest proiect care ar crea dificultăți mari pentru Statele Unite. Într-adevăr, reprezentanții industriei de război a Statelor Unite caută să blocheze „linia Genevei”. Cele dinții rezultate obținute se văd, dealfel, în cuvintarea rostită de Eisenhower la Philadelphia și în recentele cuvintări ale lui Nixon.

Industriași americani declară că industria nu este gata pentru efectuarea unei treceri rapide „de la producția de tunuri la producția de unți”. Ei se plîng de scăderea necontenită a cursului acțiunilor întreprinderilor din industria de război.

Iată motivul ofensivel împotriva „primădiei” dezarmării și a eforturilor de a atenua „spiritul Genevei” la Casa Albă. E limpede de ce în asemenea condiții, proiectul englez de reducere a cheltuielilor militare este întîmpinat cu vădită nemulțumire la Washington.